

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

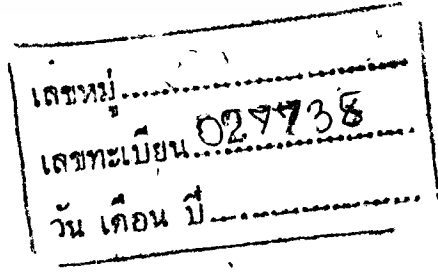
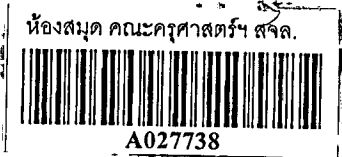
สไลด์ประกอบคำบรรยาย เรื่อง การดูแลแม่และลูกสุกร
SOUND SLIDE ON THE BROOD SOW AND LITTER.

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสัตวศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะสัตวศาสตร์และวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

ปีการศึกษา ๒๕๒๗

เนื้อหาความย่อมีเหตุหาพิเศษ

นายแคนชัย วงศ์พิมพ์

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

ครุศาสตร์เทคโนโลยีการผลิตสัตว์

ชื่อเรื่อง สไลด์ประกอบคำบรรยายเรื่องการดูแลแม่และลูกสุกร SOUND SLIDE ON THE BROOD SOW AND LITTER.

การเลี้ยงดูแม่และลูกสุกร จัดได้ว่าเป็นระยะหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก ในด้านการเลี้ยงสุกร ทั้งนี้เกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลผลิตโดยตรง ผู้ที่จะศึกษาจะต้องมีความรู้ และเข้าใจวิธีปฏิบัติต่อการเลี้ยงสุกร โดยเฉพาะระยะคลอดแต่ในกรณีที่สถานศึกษามีอุปกรณ์และสื่ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในระยะคลอดไม่ครบ โอกาสที่จะได้ศึกษา หรือปฏิบัติจริงเป็นไปได้ยากในการเรียนการสอนครูไม่สามารถได้อีกปฏิบัติได้ทุกรูปแบบ เนื่องจากความจำกัดของอุปกรณ์และความพร้อมในคานอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตาม ครูควรจัดประสบการณ์ให้แก่นักเรียนอย่างกว้างขวางทั้งทางตรงและทางอ้อม ปัจจุบันเทคโนโลยีทางการศึกษาได้มีบทบาทในการเรียนการสอนเป็นอย่างมากโดยเฉพาะทางคานโสตทัศนูปกรณ์ เช่น สไลด์ ภาพยนตร์ วีดีโอเทป เป็นต้น เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สำหรับสไลด์ประกอบคำบรรยายเรื่องการดูแลแม่และลูกสุกรที่ได้จัดทำขึ้นนี้ได้เริ่มจัดทำโดยการถ่ายภาพโดยใช้ **Film slide** โดยถ่ายภาพตาม **Script** ตลอดจนรายการที่เขียนไว้จนกระทั่งแล้วเสร็จ ได้ภาพสไลด์เกี่ยวกับการดูแลแม่และลูกสุกร จำนวน ๕๒ ภาพ

การจัดทำสไลด์ประกอบคำบรรยายเรื่องการดูแลแม่และลูกสุกรครั้งนี้สามารถนับได้ว่าเป็นส่วนสำคัญของเนื้อหาของวิชาการเลี้ยงสุกร เพราะการดูแลแม่และลูกสุกรที่ถูกต้องวิธีจะทำให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้เลี้ยงโคมผลิตนมแทนจากการเลี้ยงสุกรมากขึ้น กล่าวคือ แม่สุกรให้ลูกตก อัตราการรอดตายสูง ต้นทุนการผลิตต่อลูกสุกร ๑ ตัวก็ต่ำลง ทำให้ผู้เลี้ยงสุกรมีกำไรมากขึ้น ดังนั้นโคได้เกี่ยวกับการดูแลแม่และลูกสุกร นอกจากเป็นอุปกรณ์การลดต้นทุนในวิชา การเลี้ยงสุกรในระดับ ปวช. .ยังใช้ประกอบการสอนได้ทุกระดับที่มีการศึกษาวิชา การเลี้ยงสุกรและอบรมให้แก่เกษตรกรหรือประชาชนที่สนใจทั่วไปเป็นการเรียนรู้ก่อนปฏิบัติจริง และช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิติกรรมประกาศ

ในการจัดทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ผู้จัดทำขอขอบคุณอาจารย์จุฑารัตน์ ศรีพรหมมา อาจารย์ไพรัตน์ ถักน้อย ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษ นี้ได้ใช้เวลาให้คำปรึกษาและแนะนำช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้จนประสบผลสำเร็จ

ขอขอบคุณอาจารย์สุเทพ พิมพ์ดี ภาควิชาสัตวบาล แผนกสุกร วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเกษตรจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ที่ได้ให้ความสะดวกในการถ่ายทำสไลด์และขอขอบคุณ คุณเอกชัย รัตนมงคล ที่ช่วยสละเวลาอ่านคำบรรยาย เพื่ออัดเทปในครั้งนี้ ตลอดจนทุกท่านที่มีส่วนร่วมทำให้ปัญหาพิเศษนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ ✓

เรื่อง	หน้า
เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ -----	ก
กติการวมประกาศ -----	ค
สารบัญ -----	ง
สารบัญตาราง -----	ข
สารบัญภาพ -----	ฉ
บทที่	
๑. บทนำ	
๑.๑ ความเป็นมาของปัญหา -----	จ
๑.๒ วัตถุประสงค์ -----	๒
๑.๓ ขอบเขต -----	๒
๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ -----	๒
๑.๕ วิธีดำเนินการ -----	๓
๒. การศึกษาปัญหาพิเศษ	
๒.๑ หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่เกี่ยวข้องกับ การแก้ปัญหาพิเศษ -----	๔
๒.๒ จุดประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) -----	๑๓
๒.๓ หัวข้อของวิชาการเลี้ยงสุกร -----	๑๓
๓. เนื้อเรื่องเกี่ยวกับการดูแลและลูกสุกร -----	๑๔
๓.๑ การจัดการคลอดลูกสุกร -----	๑๔
๓.๒ ระยะเวลาตั้งท้องของสุกร -----	๑๕

เรื่อง

หน้า

๓.๓ การเตรียมการคลอด -----	๒๐
๓.๔ ขั้นตอนการคลอด -----	๒๒
๓.๕ การแสดงของแม่อสุกรใกล้คลอด -----	๒๓
๓.๖ พฤติกรรมของแม่อสุกรระหว่างคลอด -----	๒๔
๓.๗ พฤติกรรมของลูกอสุกรแรกเกิด -----	๒๕
๓.๘ ทาคลอด -----	๒๕
๓.๙ สายสะดือ -----	๒๕
๓.๑๐ ช่วงการคลอดระหว่างลูกอสุกรแต่ละตัว -----	๒๖
๓.๑๑ การป้องกันมดลูกอักเสบ -----	๒๖
๓.๑๒ สาเหตุและการป้องกันแก้ไขกับแม่อสุกรไม่ให้น้ำนม -----	๒๘
๓.๑๓ ข้อปฏิบัติกับลูกอสุกรที่คลอดใหม่ -----	๓๐
๓.๑๔ การกีดขวางของลูกอสุกร -----	๓๔
๓.๑๕ การปฏิบัติต่อลูกอสุกรหลังคลอดจนถึงหย่านม -----	๓๗
๔. สไลด์ประกอบคำบรรยาย เรื่องการดูแลแม่และลูกอสุกร -----	๔๕
๔.๑ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างชุดอุปกรณ์การสอน -----	๕๔
๔.๒ วิธีการทำ -----	๕๕
๔.๓ สรุปการดำเนินงาน -----	๖๐
๕. สรุปผลและขอเสนอแนะ -----	๖๑
๖. บรรณานุกรม -----	๖๓

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

๑

แสดงส่วนประกอบของบ้านมสุกร

๓๐

สารบัญภาพ

รูปที่

หน้า

๑ แสดงการแทนตัวเลขของใบหูสุกรแต่ละส่วน

๓๓

๒ แสดงการตัดเบอร์หูสุกรอุณฺโณ

๓๓-๓๔

← ความเป็นมาของปัญหา

กรมอาชีวศึกษาได้จัดวางหลักสูตรที่เน้นการปฏิบัติร้อยละ ๘๐ ส่วนภาคทฤษฎีและวิชาสามัญลดเหลือร้อยละ ๒๐ ทั้งนี้เพราะต้องการให้ผู้เรียนจบไปแล้วสามารถประกอบอาชีพเองได้ โดยเฉพาะทางด้านการเกษตรกรมอาชีวศึกษาจะเร่งผลิตบุคลากรเกษตรกรรมในด้านสัตวบาลให้มากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ประสบการณ์ไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในชั้นสูงต่อไป การเรียนการสอนโดยเฉพาะวิชาการเลี้ยงสุกร จำเป็นจะต้องอาศัยอุปกรณ์ต่าง ๆ ช่วยในการเรียนการสอน เพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถทำการปฏิบัติความขั้นตอนในการศึกษาวิธีการตามลำดับขั้นตอนของอุปกรณ์หน้ามาประกอบการสอน เช่น สไลด์ แผ่นใส ชาร์ท เป็นต้น

ในการสร้างอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่เหมาะสมและประหยัดค่าใช้จ่ายที่สุดได้เห็นภาพที่คล้ายของจริงมากที่สุด ผู้จัดทำได้สร้างชุดอุปกรณ์การสอน เรื่องสไลด์ประกอบคำบรรยาย เรื่องการดูแลแม่และลูกสุกรขึ้น เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องการดูแลและลูกสุกรตั้งแต่ก่อนคลอดถึงระยะหย่านม ก่อนการปฏิบัติจริงและเป็นการสร้างแนวทาง แนวความคิดที่จะทำชุดอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ต่อไป หรือพัฒนาอุปกรณ์เท่าที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการทำชุดอุปกรณ์การสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

← วัตถุประสงค์

- ๑. เพื่อให้ทราบขั้นตอนและวิธีการดูแลแม่และลูกสุกรก่อนคลอดจนถึงหย่านม
- ๒. เพื่อให้ทราบขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติต่อลูกสุกรแรกคลอดจนถึงหย่านม
- ๓. เพื่อช่วยในการสอนวิชาการปฏิบัติการเลี้ยงสุกรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น ทักษะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ลาดกระบัง
- ๔. เพื่อให้รู้จักอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการเลี้ยงลูกสุกรระยะแรกคลอดจนถึงหย่านม

← ขอบเขตของปัญหา

- ๑. จัดทำสไลด์เกี่ยวกับการดูแลแม่และลูกสุกรทั้งหมด ๕๒ ภาพ
- ๒. บทรายเป็นภาษาไทยลงในเทปและทำซิงโครไนซ์ (Synchronize) กับ Slide ที่เคยจัดทำ

← ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑. สไลด์เรื่องการดูแลแม่และลูกสุกร จะใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบการสอนในระดับชั้น ปวช. หรือ ปวส. หรือสถาบันต่าง ๆ ที่มีการเรียนการสอนวิชาการเลี้ยงสุกร
- ๒. กรณีการอบรมหลักสูตรระยะสั้น หรือการสัมมนาทางการเกษตรเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป จะได้นำสไลด์เรื่องการดูแลแม่และลูกสุกรไปฉายใหญ่ เพื่อให้เกิดความรู้และทักษะใหม่ ๆ แก่ผู้เข้าชม
- ๓. สามารถนำไปเผยแพร่ให้ประชาชนที่สนใจสามารถนำไปปฏิบัติการเลี้ยงลูกสุกรระยะแรกได้

วิธีดำเนินการ

๑. ศึกษาจากหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติคุณเลียงคู
ดูกรรณคดีและหลังคดี
๒. ติดต่อสถานศึกษาต่าง ๆ ที่สามารถถ่ายทำสไลด์ได้จนสำเร็จลุล่วง เช่นที่วิทยา-
เขตเกษตรจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี, คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทค-
โนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
และฟาร์มสุกร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน กรุงเทพมหานคร
๓. อาจารย์ที่ปรึกษา
อาจารย์ไพรัตน์ พักน้อย
อาจารย์จตุรนต์ ศรีพรหมมา
๔. ทำการศึกษาหลักสูตรเกี่ยวกับวิชาเกษตรกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช ๒๕๒๔ ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยศึกษาขอบเขตของเนื่อ
หาเรื่องการเลี้ยงสุกร
๕. รวบรวมเนื้อหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสุกรและทำการฝึกปฏิบัติ
เกี่ยวกับการคลอไปจนถึงระยะหย่านมที่ วิทยาเขตเกษตรจันทบุรี จังหวัด
จันทบุรี
๖. เขียน **Script** เกี่ยวกับการดูแลและดูสุกรได้ทั้งหมด ๕๒ ภาพ และ
ทำการถ่ายภาพสไลด์ตาม **Script** ที่เขียนไว้
๗. อัดคำบรรยายลงเทปและจัดทำ **Synchronize**
๘. จัดพิมพ์ปัญหาพิเศษแบบถาวรจัดพิมพ์ทั้งหมด ๓ เล่ม
๙. รวบรวมอุปกรณ์ปัญหาพิเศษและปัญหาพิเศษที่จัดพิมพ์ขึ้นทั้งหมด ได้แก่
 ๑. ภาพสไลด์เกี่ยวกับการดูแลและดูสุกร จำนวน ๕๒ ภาพ
 ๒. เทปบรรยายเกี่ยวกับการดูแลและดูสุกร ๑ ชุด
 ๓. มีปัญหาพิเศษที่จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มแล้ว ๒ เล่ม
๑๐. ส่งปัญหาพิเศษพร้อมอุปกรณ์ที่อาจารย์ที่ปรึกษา

๒.๑ อังกฤษเกษตร สอ. หมายถึง วิชาอังกฤษเกษตร

สอ.๑๐๑ คือ อังกฤษเกษตร ๑ สอ.๑๐๒ คือ อังกฤษเกษตร ๒

สอ.๑๐๓ คือ อังกฤษเกษตร ๓ สอ.๑๐๔ คือ อังกฤษเกษตร ๔

๒.๒ วิทยาศาสตร์เกษตร สว. หมายถึง วิชาวิทยาศาสตร์เกษตร

สว.๑๐๑ คือ วิทยาศาสตร์เกษตร ๑

สว.๑๐๒ คือ วิทยาศาสตร์เกษตร ๒

สว.๑๐๓ คือ วิทยาศาสตร์เกษตร ๓

สว.๑๐๔ คือ วิทยาศาสตร์เกษตร ๔

๒.๓ คณิตศาสตร์เกษตร สค. หมายถึง วิชาคณิตศาสตร์เกษตร

สค.๑๐๑ คือ คณิตศาสตร์เกษตร ๑

สค.๑๐๒ คือ คณิตศาสตร์เกษตร ๒

สค.๑๐๓ คือ คณิตศาสตร์เกษตร ๓

๓. นวมคววิชาชีพ

ตัวอักษรประจำวิชา ประกอบด้วยตัวอักษร ๒ ตัวกรบ และตัวเลข ๓ หลัก คือ

๓.๑ ตัวอักษร กษ หมายถึง ประเภทวิชาเกษตรกรรมทุกสาขา

๓.๒ ตัวเลข-หลักหน่วย หมายถึง ลำดับวิชาในกลุ่ม

-หลักสิบ หมายถึง กลุ่มวิชา

-หลักร้อย หมายถึง ๑-๓ หมายถึง วิชาที่ควรเรียนก่อน-หลัง

(รหัส ๐ และ ๔-๕ หมายถึง วิชาเลือกเกษตรกรรม)

ตัวเลขกลุ่มวิชา มี ๗ กลุ่ม คือ

เลข ๑ คือ กลุ่มวิชาพืชกรรม

เลข ๒ คือ กลุ่มวิชาสัตว์มงคล

เลข ๓ คือ กลุ่มวิชาช่างเกษตร

เลข ๔ คือ กลุ่มวิชาธุรกิจเกษตร

- เลข ๕ คือ กลุ่มวิชาอุตสาหกรรมเกษตร
- เลข ๖ คือ กลุ่มวิชาหลักการเกษตร
- เลข ๗ คือ กลุ่มวิชาปฏิบัติงานเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงสร้าง

ผู้ที่เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

พุทธศักราช ๒๕๒๔

ประเภทวิชาเกษตรกรรม

จะต้องเรียนทั้งหมด ๔๔๐๐ คาบเรียน (คาบเรียนละ ๕๐ นาที ตลอด ๓ ปี คิดเฉลี่ยปีละ ๒๐๐ วัน ๓ ภาคเรียน ๆ ละ ๑๐๐ วันหรือ ๒๐ สัปดาห์ ๆ ละ ๕ วันประมาณวันละ ๔ คาบเรียน) โดยแบ่งการเรียนออกเป็นดังนี้

๑. หมวดวิชาแกนวิชาสามัญ	๔๔๐	คาบเรียน
๒. หมวดวิชาสัมพันธ์	๕๒๐	คาบเรียน
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี	๒๐๐	คาบเรียน
๔. หมวดวิชาแกนวิชาชีพ	๔๔๐	คาบเรียน
๕. หมวดวิชาชีพ	๓,๑๒๐	คาบเรียน
รวม	<u>๔,๘๐๐</u>	คาบเรียน

๑. หมวดวิชาแกนวิชาสามัญ (๔๔๐ คาบเรียน)	ท-ป-น
๑.๑ ภาษาไทย	
ท.๔๐๑ ภาษาไทย (๑)	๒-๑-๒
ท.๔๐๒ ภาษาไทย (๒)	๒-๐-๒
ท.๕๐๓ ภาษาไทย (๓)	๒-๐-๒
ท.๕๐๔ ภาษาไทย (๔)	<u>๒-๐-๒</u>
รวม	<u>๘-๐-๘</u>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๒	สังคมศึกษา	ท-ป-น	
	ส.๔๐๑	สังคมศึกษา (๑)	๒-๐-๒
	ส.๔๐๒	สังคมศึกษา (๒)	๒-๐-๒
	ส.๕๐๓	สังคมศึกษา (๓)	๒-๐-๒
	ส.๕๐๔	สังคมศึกษา (๔)	<u>๒-๐-๒</u>
	รวม		<u><u>๘-๐-๘</u></u>

๑.๓	พละนามัย คือ สุขศึกษาและพลศึกษา		
	พ.๔๐๑	สุขศึกษา ๑	๑-๐-๑
	พ. -	พลศึกษา ๑ (เลือกพลศึกษา ๑)	๐-๑-๑
	พ.๔๐๒	สุขศึกษา ๒	๑-๐-๑
	พ. -	พลศึกษา ๒ (เลือกพลศึกษา ๒)	๐-๑-๑
	พ.๕๐๓	สุขศึกษา ๓	๑-๐-๑
	พ. -	พลศึกษา ๓ (เลือกพลศึกษา ๓)	๐-๑-๑
	พ.๕๐๔	สุขศึกษา ๔	๑-๐-๑
		พลศึกษา ๔ (เลือกพลศึกษา ๔)	<u>๐-๑-๑</u>
	รวม		<u><u>๘-๔-๘</u></u>

ทฤษฎี ๒๐ คาบเรียน x ๒๐ สัปดาห์ = ๔๘๐ คาบเรียน
 ปฏิบัติ ๔ คาบเรียน x ๒๐ สัปดาห์ = ๘๐ คาบเรียน
 ท = จำนวนคาบเรียนทฤษฎี
 ป = จำนวนคาบเรียนปฏิบัติ
 น = จำนวนหน่วยกิตต่อสัปดาห์

(เลือกพลศึกษา ๑-๔ รวม ๔ วิชา จากกลุ่มวิชาบังคับ (พลศึกษา) ๑๘ วิชา โดยไม่ซ้ำกัน เพื่อเลือกวิชาใดก็ได้ให้สิทธิ์ส่ววิชาใน พ - เชน พ.๐๐๘ เป็นต้น)

๒. หมวดวิชาสัมพันธ์ (๕๒๐ คาบเรียน)

ท-ป-น

๒.๑ วิทยาศาสตร์เกษตร

สว.๑๐๑ วิทยาศาสตร์เกษตร ๑

๑-๒-๒

สว.๑๐๒ วิทยาศาสตร์เกษตร ๒

๑-๒-๒

สว.๑๐๓ วิทยาศาสตร์เกษตร ๓

๑-๒-๒

สว.๑๐๔ วิทยาศาสตร์เกษตร ๔

๑-๒-๒

รวม

๔-๘-๘

๒.๒ หมวดคณิตศาสตร์เกษตร

สค.๑๐๑ คณิตศาสตร์เกษตร ๑

๒-๐-๒

สค.๑๐๒ คณิตศาสตร์เกษตร ๒

๒-๐-๒

สค.๑๐๓ คณิตศาสตร์เกษตร ๓

๒-๐-๒

๖-๐-๖

๒.๓ อังกฤษเกษตร

สอ.๑๐๑ อังกฤษเกษตร ๑

๒-๐-๒

สอ.๑๐๒ อังกฤษเกษตร ๒

๒-๐-๒

สอ.๑๐๓ อังกฤษเกษตร ๓

๒-๐-๒

สอ.๑๐๔ อังกฤษเกษตร ๔

๒-๐-๒

รวม

๘-๐-๘

รวมทั้งสิ้น

๑๘-๘-๒๒

ทฤษฎี ๑๘ คาบเรียน x ๒๐ สัปดาห์ = ๓๖๐ คาบเรียน

ปฏิบัติ ๘ คาบเรียน x ๒๐ สัปดาห์ = ๑๖๐ คาบเรียน

๓. หมวดวิชาเลือกเสรี (๒๐๐ คาบเรียน)

จะเลือกเรียนในหมวดวิชาชีพหรือหมวดวิชาใดก็ได้ตามความต้องการ จะเป็น
ทฤษฎีหรือปฏิบัติก็ตาม เมื่อรวมกันแล้วไม่เกิน ๑๐ คาบเรียนต่อสัปดาห์ (ใน ๑ ภาคเรียน
จะเท่ากับ ๑๐ คาบเรียน ๒๐ สัปดาห์ ๒๐๐ คาบเรียน)

๔. หมวดวิชาแกนวิชาชีพ (๔๔๐ คาบเรียน)

จะเลือกเรียนในสาขาใดก็ตามจะต้องเรียนแกนวิชาชีพเหมือนกัน คือ

รหัส	รายชื่อวิชา	ท-ป-น
กษ.๑๑๑	หลักพีชคณิต	๒-๒-๓
กษ.๑๑๒	คินและปยุ	๒-๒-๓
กษ.๑๒๑	หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป	๒-๒-๓
กษ.๑๓๑	ช่างเกษตรเบื้องต้น ๑	๑-๓-๒
กษ.๑๔๑	หลักเศรษฐศาสตร์เกษตร	๓-๐-๓
กษ.๑๕๑	หลักการถนอมผลิตภัณฑ์เกษตร	๑-๒-๒
กษ.๑๖๑	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒-๐-๒
	รวม	๑๓-๑๑-๑๔
ทฤษฎี	๑๓ คาบเรียน x ๒๐ สัปดาห์	= ๒๖๐ คาบเรียน
ปฏิบัติ	๑๑ คาบเรียน x ๒๐ สัปดาห์	= ๒๒๐ คาบเรียน

๕. หมวดวิชาชีพเกษตรบังคับรวมทั้งทุกสาขาวิชา (๒๓๖๐ คาบเรียน)

รหัส	รายชื่อวิชา	ท-ป-น
กษ.๑๑๓	หลักพืชสวน	๑-๓-๒
กษ.๑๑๔	หลักพืชไร่	๑-๓-๒
กษ.๑๑๕	การปลูกผัก	๑-๓-๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รหัส	รายชื่่ววิชา	ที-ป-น
กษ. ๒๑๖	หลักการขยายพันธุ์พืช	๑-๓-๒
กษ. ๒๑๗	หลักการอารักขาพืช	๑-๓-๒
กษ. ๒๑๘	การปลูกข้าว	๑-๓-๒
กษ. ๑๒๒	การเลี้ยงสัตว์ปีก	๑-๓-๒
กษ. ๑๒๓	การเลี้ยงสัตว์เล็ก	๑-๓-๒
กษ. ๑๒๔	การประมง	๑-๓-๒
กษ. ๒๓๕	การเลี้ยงสัตว์ใหญ่	๑-๓-๒
กษ. ๒๒๖	อาหาร/การให้อาหารสัตว์	๑-๓-๒
กษ. ๑๓๒	ร่างเกษตรกรเบื้องต้น ๒	๑-๓-๒
กษ. ๑๓๓	เครื่องยนต์เล็ก	๑-๓-๒
กษ. ๑๓๔	เครื่องมือทนแรงในฟาร์ม	๑-๓-๒
กษ. ๒๓๕	การสำรวจจริงวัดพื้นที่	๑-๓-๒
กษ. ๒๓๖	เกษตรกรลดภาระงาน	๑-๓-๒
กษ. ๑๔๒	หลักการสหกรณ์	๒-๐-๒
กษ. ๑๔๓	บัญชีฟาร์ม	๑-๒-๒
กษ. ๑๔๔	การจัดการฟาร์ม	๒-๐-๒
กษ. ๒๔๕	การตลาดเกษตรกร	๒-๐-๒
กษ. ๒๔๖	กฎหมายเกี่ยวกับธุรกิจการเกษตร	๒-๐-๒
กษ. ๑๕๒	ผลิตภัณฑ์พืชและสัตว์	๑-๓-๒
กษ. ๑๖๒	หลักการส่งเสริมเกษตรกร	๑-๒-๒
กษ. ๑๗๑	ปฏิบัติงานเกษตรกร ๑	๐-๖-๒
กษ. ๑๗๒	ปฏิบัติงานเกษตรกร ๒	๐-๖-๒
กษ. ๒๗๓	ปฏิบัติงานเกษตรกร ๓	๐-๖-๒
กษ. ๒๗๔	ปฏิบัติงานเกษตรกร ๔	๐-๖-๒

รหัส	รายชื่อวิชา	ท-ป-น
กษ.๓๓๕	ปฏิบัตินงานเกษตร ๕	๐-๖-๒
กษ.๓๓๖	ปฏิบัตินงานเกษตร ๖	<u>๐-๖-๒</u>

(๒๓ x ๒๐ = ๔๕๐ + ๔๑ x ๒๐ = ๑,๔๒๐ = ๒,๓๖๐ คาบ)

รวม ๒๓-๕๑-๕๔

๕.๒ วิชาชีพเกษตรกรรม เลือกเรียนวิชาใดกลุ่มใดก็ได้อีก ๓๖๐ คาบ

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มวิชาพืชกรรม

รหัส	รายชื่อวิชา	ท-ป-น
กษ.๐๑๑	การอนุรักษ์ดินและน้ำ	๒-๓-๓
กษ.๐๑๒	การเพาะเห็ดและการทำเชื้อเห็ด	๒-๓-๓
กษ.๐๑๓	พืชสวนประดับ	๒-๓-๓
กษ.๐๑๔	การจัดเรือนเพาะชำ	๒-๓-๓
กษ.๐๑๕	ไม้ดอกเพื่อการค้า	๒-๓-๓
กษ.๐๑๖	การจัดสวนบ้าน	๒-๓-๓
กษ.๐๑๗	สวนผลไม้	๒-๓-๓
กษ.๐๑๘	พืชไร่นาเพาะ	๒-๓-๓
กษ.๐๑๙	พืชสวนเฉพาะ	๒-๓-๓
กษ.๔๑๑	พืชเส้นใย	๒-๓-๓
กษ.๔๑๒	พืชน้ำมัน	๒-๓-๓
กษ.๔๑๓	พืชอาหารสัตว์	๒-๓-๓
กษ.๔๑๔	การเลี้ยงกล้วยไม้	๒-๓-๓
กษ.๔๑๕	การทำสนามหญ้า	๒-๓-๓
กษ.๔๑๖	การปรับปรุงพันธุ์พืช	๒-๓-๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รหัส	รายชื่อวิชา	ท-ป-น
กษ.๔๑๗	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	๒-๓-๓
กษ.๔๑๘	สัตวพืช	๒-๓-๓
กษ.๔๑๙	การวางแผนและตกแต่งงานบริเวณ	๒-๓-๓
กลุ่มที่ ๒	กลุ่มวิชาสัตวบาล	
กษ.๐๒๑	การสุขามีบาลและโรคสัตว์	๒-๓-๓
กษ.๐๒๒	การผลิตไข่เพื่อการค้า	๒-๓-๓
กษ.๐๒๓	การวิภาคและสรีรวิทยาของสัตว์เลี้ยง	๒-๓-๓
กษ.๐๒๔	การเลี้ยงปลา	๒-๓-๓
กษ.๐๒๕	การพักใจและการจัดการโรงพัก	๒-๓-๓
กษ.๐๒๖	การผสมเทียม	๒-๓-๓
กษ.๐๒๗	น่านมและการเก็บรักษา	๒-๓-๓
กษ.๐๒๘	การเลี้ยงกุ้ง	๒-๓-๓
กษ.๐๒๙	การเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	๒-๓-๓
กษ.๔๒๑	การผลิตเบ็ดเพื่อการค้า	๒-๓-๓
กษ.๔๒๒	การเลี้ยงโคนม	๒-๓-๓
กษ.๔๒๓	การเลี้ยงโคเนื้อ	๒-๓-๓
กษ.๔๒๔	การเลี้ยงสุกร	๒-๓-๓
กษ.๔๒๕	การเลี้ยงปลาน้ำจืด	๒-๓-๓
กษ.๔๒๖	การเพาะเลี้ยงลูกปลา	๒-๓-๓
กษ.๔๒๗	การเลี้ยงแกะ	๒-๓-๓
กษ.๔๒๘	การเลี้ยงและฝึกม้า	๒-๒-๓
กษ.๔๒๙	การเลี้ยงนก	๒-๒-๓
กษ.๕๒๑	การเลี้ยงไหมวง	๑-๓-๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รหัส	รายวิชา	ท-ป-น
กษ. ๕๒๒	การเลี้ยงกบ	๒-๒-๓
กษ. ๕๒๓	การเลี้ยงกระป๋อง	๒-๒-๓
กษ. ๕๒๔	การเลี้ยงปลาตู้	๒-๒-๓
กษ. ๕๒๕	การจัดการฟาร์ม	๒-๒-๓

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มวิชาช่างเกษตร

กษ. ๐๓๑	อาคารและการก่อสร้างในฟาร์ม	๒-๒-๓
กษ. ๐๓๒	ช่างเชื่อมโลหะ	๑-๖-๓
กษ. ๐๓๓	อุปกรณ์ฟาร์ม	๑-๓-๒
กษ. ๐๓๔	การขับเครื่องพาหนะ	๑-๓-๒
กษ. ๐๓๕	อุตสาหกรรมเกษตร	๒-๐-๒
กษ. ๐๓๖	ฟาร์มแทรกเตอร์	๒-๓-๓
กษ. ๐๓๗	การเขียนและการคิดแบบเกษตร	๑-๓-๒
กษ. ๐๓๘	การปรับระดับพื้นที่เพื่อการเกษตร	๑-๓-๒
กษ. ๐๓๙	ช่างกลโรงงานฟาร์ม	๑-๓-๒
กษ. ๔๓๑	เครื่องยนต์ดีเซล	๒-๓-๓
กษ. ๔๓๒	การวางแผนการใช้ที่ดิน	๒-๓-๓
กษ. ๔๓๓	ไฟฟ้าในฟาร์ม	๑-๓-๒

กลุ่มที่ ๔ กลุ่มวิชาธุรกิจเกษตร

กษ. ๐๔๑	ชนกิจเกษตร	๓-๐-๓
กษ. ๐๔๒	เศรษฐศาสตร์ที่ดิน	๓-๐-๓
กษ. ๐๔๓	ราคาสลิตผลเกษตร	๓-๐-๓
กษ. ๐๔๔	การบริหารงานบุคคล	๓-๐-๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รหัส	รายชื่อวิชา	ท-ป-น
กษ.๐๔๕	บัญชีการค้า	๓-๐-๓
กษ.๐๔๖	การพัฒนาชุมชน	๓-๐-๓
กษ.๐๔๗	หลักธุรกิจเกษตร	๓-๐-๓
กษ.๐๔๘	การจัดทำโครงการเกษตร	๒-๐-๒
กษ.๐๔๙	เศรษฐศาสตร์การผลิตทางเกษตร	๓-๐-๓
กษ.๔๔๑	ธุรกิจการค้าชาวเปลือก	๑-๒-๒
กษ.๔๔๒	สิ้นเชิงการเกษตร	๒-๐-๒
กษ.๔๔๓	สถาบันเกษตรกร	๓-๐-๓
กษ.๔๔๔	การจัดตั้งและบริหารธุรกิจ	๓-๐-๓
กษ.๔๔๕	การค้าต่างประเทศ	๓-๐-๓
กษ.๔๔๖	การโฆษณาและการส่งเสริมการขาย	๓-๐-๓
กษ.๔๔๗	การจัดมาตรฐานและคุณภาพของผลิตภัณฑ์	๒-๒-๓
กษ.๔๔๘	การจัดการขาย	๓-๐-๓
กษ.๔๔๙	การค้าปลีกและการค้าส่ง	๓-๐-๓
กษ.๕๔๑	ธุรกิจการค้าชาวและโรงสี	๒-๒-๓
กษ.๕๔๒	การขายและการบริหารเกี่ยวกับการค้าเกษตร	๓-๐-๓
กลุ่มที่ ๕	กลุ่มวิชาอุตสาหกรรมเกษตร	
กษ.๐๕๑	หลักการถนอมอาหาร	๒-๓-๓
กษ.๐๕๒	หลักการจัดการเกษตรอุตสาหกรรม	๒-๓-๓
กษ.๐๕๓	พืชอุตสาหกรรม	๒-๓-๓
กษ.๐๕๔	การเลี้ยงไหม	๒-๓-๓
กษ.๐๕๕	การเลี้ยงผึ้ง	๒-๓-๓
กษ.๐๕๖	การเลี้ยงผึ้ง	๒-๓-๓

๒๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รหัส	รายชื่่ววิชา	ท-ป-น
กษ.๐๕๗	การสุขาภิบาลโรงอาหาร	๒-๓-๓
กษ.๐๕๘	การสกัดน้ำมันพืช	๒-๓-๓
กษ.๐๕๙	การผลิตอาหารสัตว์	๒-๓-๓
กษ.๔๕๑	อุตสาหกรรมในครัวเรือน	๒-๓-๓
กษ.๔๕๒	อุตสาหกรรมเกษตร	๒-๓-๓
กษ.๔๕๓	นมและผลิตภัณฑ์นม	๒-๓-๓
กษ.๔๕๔	ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	๒-๓-๓
กษ.๔๕๕	การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์เกษตร	๒-๓-๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดวิชาเกษตรกรรม

จุดประสงค์ทั่วไป

๒๕

- ๑. เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการวิชาชีพเกษตรกรรมอย่างเพียงพอ เพื่อให้เป็นหลักในการพิจารณาในการประกอบอาชีพเกษตร หรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และใช้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้
- ๒. เพื่อให้มีทักษะ ความชำนาญและความคุ้นเคยกับงานเกษตรอย่างแท้จริง และเกิดความมั่นใจ ในการประกอบอาชีพ หรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
- ๓. เพื่อส่งเสริมความสามารถในการทำงานร่วมกัน ฝึกการเป็นผู้นำและให้รู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ของตน
- ๔. เพื่อให้มีค่านิยมและเจตคติที่ดีต่ออาชีพเกษตรกรรม

หัวข้อเนื้อหาวิชาการศึกษาเชิงบูรณาการ (กะ.๔๒๔ (๒-๓-๓))

บท	เนื้อหา	จำนวนครั้ง/คาบ(๕๐ นาทีต่อ ๑คาบ)
๑	สภาพการผลิตสุกรในประเทศไทย	๑
๒	พันธุ์สุกร	๑
๓	การผลิตสุกรพันธุ์/พันธุ์ผสม	๒
๔	การดูแลการเลี้ยงสุกร	๒
๕	อาหารและการให้อาหาร	๒
๖	การจำหน่าย	๑
๗	เรือนโรง เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ	๑
๘	โรค/พยาธิ	๒
๙	การประเมินค่างา	๑
๑๐	การประกวด/การคัดเลือกสุกร	๒
๑๑	ปัญหาการเลี้ยงสุกรทั่วไป	๑
	รวม	๑๖ ครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาหลักการเลี้ยงดูกรจากตั้งเสปรายวิชา จะเห็นได้ว่าหัวข้อการดูแลปฏิบัติ
 การเลี้ยงดูกรนั้นก็ใช้เวลามากกว่าหัวข้ออื่น ๆ อีกหลายหัวข้อ ซึ่งเนื้อหาที่ค่อนข้างมาก
 ซึ่งมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๓

การปฏิบัติดูแลการเลี้ยงแม่และลูกสุกรแรกคลอดจนถึงหย่านม

การจัดการคลอดลูกสุกร

(PARTURITION FARROWING DELIVERY)

การคลอดมีความสำคัญต่อการเลี้ยงสัตว์ทุกชนิด เพราะผลผลิตที่พึงใจคือ การให้ลูก การคลอดที่ดีและปกตินี้ต้องมีความปลอดภัย ลูกจะต้องแข็งแรงและมีอวัยวะครบถ้วน สมบูรณ์ เจริญเติบโต จำนวนรอดตาย เมื่อหย่านมมีจำนวนมาก แสดงว่าการเลี้ยงสัตว์มี ประสิทธิภาพยังผลกำไรมาสู่กิจการ แม่แต่ในภาวะตลาดสุกรตกต่ำผลผลิตลูกที่โตสูงสามารถ ลดการขาดทุนได้อีกประการหนึ่ง

การคลอดเป็นตอนที่สำคัญที่สุดระยะหนึ่งของการเลี้ยงสุกรหรือสัตว์อื่นใดก็ตาม เพราะการคลอดเกี่ยวข้องกับารรอดตายของทั้งลูกและแม่ ดังนั้น ผู้เลี้ยงต้องพยายามทำให้ การคลอดดำเนินไปอย่างปกติ (Normaeparturition) ซึ่งอนยอมขึ้นอยู่กับพื้นฐานความ เข้าใจในการจัดการเลี้ยงสุกรเป็นอย่างดี เพราะว่าสาเหตุของการคลอดยากหรือคลอดง่าย ประการหนึ่งอยู่ที่การเลี้ยงดูแม่สุกร เช่น ในกรณีเลี้ยงแม่สุกรขณะตั้งท้องอ้วนเกินไปอาจเป็น เหตุให้คลอดยากได้

ถ้าหากเกิดปัญหาในการคลอดผิดปกติ อาจจะคลอดช้าหรือคลอดยาก เจ้าของ จะต้องรีบตรวจวินิจฉัยและตัดสินใจ แก้ไขอย่างรวดเร็ว เพราะถ้าการคลอดยิ่งช้าอันตรายทั้ง ลูกและแม่สุกรยังมีมากเป็นเงาตามตัวไปด้วย (ถวัลย์ วรณกุล, ๒๕๒๖)

ระยะเวลาตั้งท้องของสุกร (Gestation period)

ระยะเวลาตั้งท้องของสุกรนับจากวันที่ได้รับการผสมครั้งแรก (The day of first Service) ถึงวันที่คลอดลูกตามปกติ ซึ่งมีระยะเวลาแน่นอนแตกต่างกันไปจาก ๑๐๘- ๑๒๒ วัน แต่โดยเฉลี่ยประมาณ ๑๑๕ วัน (๓ เดือน ๓ อาทิตย์ ๓ วัน) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพันธุ์ กรรมและการจัดการมีขนาดถึงแก่อยู่ประการหนึ่ง คือสุกรที่ให้ลูกต่อออกมากกว่า (A larger litter size) จะคลอดเร็วกว่าสุกรที่ให้ลูกน้อยกว่า (A Smaller

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

litter size) กล่าวคือ แม่สุกรที่ให้ลูกมากจะตั้งท้องระยะสั้นกว่าแม่สุกรที่ให้ลูกน้อย
หนึ่งสัปดาห์เป็นเพราะว่า

๑. แม่สุกรที่ให้ลูกมากจะทำให้มีคอกที่มีน้ำหนักมากกว่า ซึ่งน้ำหนักที่มามากนี้จะ
กระตุ้นให้คลอดเร็วขึ้น
๒. แม่สุกรที่ให้ลูกมาก อาจจะสร้างฮอร์โมนที่กระตุ้นมดลูกได้มากกว่า การ
ที่ต้องรู้ระยะอุ้มท้องนี้นับจากวันผสมครั้งแรก ก็เพื่อจะได้เตรียมการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือ
การคลอดและวางแผนการนำแม่สุกรเข้าคอกคลอดก่อนถึงกำหนดวันคลอด (**Predicted
Farrowing Day**) ประมาณ ๑ สัปดาห์ เพราะช่วงนี้เป็นระยะสำคัญ เจ้าของจะต้อง
เตรียมการดังต่อไปนี้

การเตรียมการคลอด

๑. ก่อนที่จะถึงกำหนดคลอดประมาณ ๒-๓ สัปดาห์ ควรถ่ายพยาธิต่าง ๆ ก่อน
เข้าคอกคลอด เพราะแม่สุกรที่มีพยาธิเมื่อคลอดลูกแล้วลูกจะติดพยาธิ โดยกินไข่ที่อยู่ตาม
พื้นคอก จะทำให้การติดพยาธิของลูกเป็นไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง
๒. เตรียมคอกคลอด คอกคลอดควรจะทำความสะดวกไวล่วงหน้าให้เรียบร้อย
ก่อนที่จะนำแม่สุกรเข้าคอกคลอด ประมาณ ๕-๗ วัน หรือนานกว่านี้ก็ได้ ควรทำความสะอาด
สะดวกด้วยน้ำที่สะอาด และล้างด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ชนิดใดชนิดหนึ่งก็ได้ เช่น ไอซาล
(Izal) ไลซอล (lyzol) ฟีนอล (phenol) ผสมน้ำเจือจางตามคำแนะนำบนให้ทั่ว
บริเวณคอกคลอด ก่อนนำแม่สุกรเข้าคอกคลอด ถ้าหากมีเครื่องพ่นไอน้ำก็ไร้นั้น เพราะจะ
ช่วยทำความสะอาดได้ดียิ่งขึ้น
๓. เตรียมแม่สุกรเข้าคอกคลอด (**Farrowing Pen**) โดยการอาบน้ำยาฆ่า
พยาธิภายนอก เทว ซึเรอีน ล้างโซพยาธิภายในที่ดีคือตามร่างกายของแม่สุกรออกแล้ว
ฆ่าเชื้อด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ ก่อนที่จะนำแม่สุกรเข้าคอกคลอดก่อนกำหนดคลอดประมาณ ๑
สัปดาห์
๔. ประมาณ ๒-๓ วัน ก่อนกำหนดคลอดควรลดอาหารแม่สุกรลงจนเหลือประมาณ

วันละ ๑ กก. และงคิให้ในวันคลอดระวังแมสุกรท้องผูก บางครั้งต้องให้ยาระบายกิน เช่น
คิเกลือ

๕. อุปกรณและเครื่องมือที่ใชปฏิบัติในเวลาคลอด เมื่อเรานำแมสุกรที่ใกล้จะ
คลอดมาในคอกคลอดแล้ว เราจะต้องหาอุปกรณ์ สำหรับให้ความอบอุ่นแกลูกสุกรที่จะเกิดใหม่
ซึ่งได้แก่ หลอดไฟขนาด ๒๐๐-๒๕๐ วัตต แลวปูพนักคอกด้วย หญ้าแห้ง ฟาง หรือ ซี้บก็ไค
สำหรับอุปกรณ์ที่ควรจะมีเพื่อช่วยปฐมพยาบาลสุกร เมื่อแรกคลอด มีดังนี้

๑. ผ้าแห้งที่สะอาด ๒-๓ ผืนสำหรับเช็ดร่างกายลูกสุกรเมื่อคลอดคิใหม่ ๆ
๒. หิงเจอร์ไอโอคิน ๒.๕ เปอร์เซนต์ ไรหสาสะคิคือลูกสุกรหลังตัดสายสะคิคือ
๓. กรรไกรตัดสายสะคิคือ
๔. คิมคคิเขี้ยว (คิมปากนกแกว)
๕. คายผูกสะอือ เบอร์ ๒๐ หรือ ๒๒ หรืออาจเป็นควยหลอดก็ไค
๖. คิมคคิเบอร์หุ
๗. อ่างน้ำ ๑ ใบ เพื่อใล่ยาธาเชอสำหรับแช่หรงมือทำคลอด
๘. เข็มและหลอดนคิยา ขนาด ๑๐ ซีซี.
๙. ยาธาเชอโรค เจน เกทอด หรือคางทิมทิม
๑๐. ยาที่อาจต้องใ้เป็นพิเศษในกรณีแมสุกรหมคคคเบงไคแก ยาพวคยอร์โมนคิ
ออกซิโคซิน เช่นยาพวค ดินโคริน หรือไฟคอน ถ้าจำเป็นต้องใ้ใ้ใ้เพียง ๒ ซีซี.

(๕๓๐)

๖. การซ้่งน้ำหนักแมสุกร

ผู้เลี้ยงสุกรควรซ้่งน้ำหนักแมสุกรระย่นควย เพราะจะไคช่วยใ้ผู้เลี้ยงควบคุม
สุขภาพของแมสุกรคิซ้่งแมสุกรที่เลี้ยงลูกสวนใหญ่ น้ำหนักจะลดลง แดจะลดมากหรือน้อย
ซ้่นอยุ่กับโปรแกรมของการให้อาหารและการปฏิบัติเลี้ยงคูกของผู้เลี้ยงที่วางไว้ และการที่ปล่อย
ใ้แมสุกรน้ำหนักลดลงอยวงฮวฮายหรืออ้วนนั้นเป็นอันครายคอกการสืบพันธุ์ที่จะตามมาในคอก
คอกไปเป็นอย่างยิ่ง คังนั้นผู้เลี้ยงควรจะมีโปรแกรมที่คิในการให้อาหารและการปฏิบัติเลี้ยงคูกใน

ระยะนี้ และสิ่งที่จะทำความสำเร็จให้แก่ผู้เลี้ยงสามารถทำได้นั้นมีอยู่ทางเดียว คือ การระมัดระวังในเรื่องการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของแม่สุกรจากระยะของการสืบพันธุ์ ระยะหนึ่งไปสู่อีกระยะหนึ่ง คำแนะนำในที่นี้คือ ควรให้แม่สุกรมีน้ำหนักเพิ่มจากครอกหนึ่งไปสู่อีกครอกหนึ่ง ประมาณ ๑๐-๑๕ กิโลกรัม การกระทำเช่นนี้ เพื่อระมัดระวังสุขภาพ ของแม่สุกรและลูกสุกร คั้งที่โคกดาวช่างคั้นคังนั้นเราควรขังเมื่อ

- ขังน้ำหนักแม่สุกรทุกตัวหลังผสมพันธุ์
- ขังน้ำหนักแม่สุกรก่อนคลอด
- ขังน้ำหนักแม่สุกรหลังคลอด (สุชีพ, รัตนสาร, ๒๕๒๒)

ขั้นตอนการคลอด

(PHASER OF FARROWING)

ขั้นตอนการคลอดของแม่สุกรแบ่งออกได้เป็น ๓ ระยะ คือ

ขั้นตอนที่ ๑ เป็นระยะเตรียมการคลอด (The Preparatory stage)

ซึ่งปากมดลูกจะขยายออก (The Dilatation of cervix)

ขั้นตอนที่ ๒ เป็นระยะที่แม่สุกรเบ่งลูกออกมาได้ตั้งแต่ตัวแรกจนถึงตัวสุดท้าย

ขั้นตอนที่ ๓ เป็นระยะที่แม่สุกรซึบรกออกหลังจากคลอดลูกหมดเรียบร้อยแล้ว

การคลอดขั้นตอนที่ ๑ เป็นระยะที่ปากมดลูกขยาย เพื่อให้ลูกสุกรผ่านออกสะดวก และผนังมดลูกเริ่มบีบตัวเป็นจังหวะ เพื่อบีบให้ลูกเคลื่อนไปทางออกที่เชิงกราน ในระยะเริ่มต้นกล้ามเนื้อมดลูกจะบีบตัวทุก ๑๕ นาที ใ้เวลาบีบตัวประมาณ ๕-๑๐ นาที และการบีบตัวจะเพิ่มมากขึ้น เมื่อใกล้จะถึงการคลอดในระยะที่ ๒ อาการที่สังเกตเห็นจากภายนอกในระยะที่ ๑ นี้คือ แม่สุกรจะแสดงอาการปวดท้องและกระวนกระวายอยู่ไม่เป็นสุข

การคลอดขั้นตอนที่ ๒ เป็นระยะที่แม่สุกรเริ่มเบ่งอย่างรุนแรง เมื่อลูกสุกรตัวแรกเคลื่อนเข้ามาอยู่ในช่องเชิงกราน (Pelvic Canal) แล้วแม่สุกรจะเบ่งโดยการหดตัวของกล้ามเนื้อเพื่อซึบเอาลูกออกจากการตั้ง เหตุพบวาระยะเวลาที่แม่เบ่งจนลูกตัวแรก

หลุดออกมาประมาณ ๑-๓ ชั่วโมง เป็นส่วนใหญ่แต่บางรายอาจจะเร็วหรือช้ากว่านี้ (ตั้งแต่ ๑๕ นาทีจะนานจนถึง ๕๐ ชั่วโมง)

การคลอดขั้นตอนที่ ๓ เป็นระยะที่แม่สุกรขับรก (Placenta of after birth) หลังจากคลอดลูกออก โดยฉนวนมากแล้วจะขับรกออกเมื่อคลอดลูกตัวสุดท้ายเรียบร้อยแล้ว

การสังเกตของแม่สุกรใกล้คลอด
(Signs of Imminent Farrowing)

การที่สามารถรู้ได้ว่าการคลอดในระยะที่ ๒ คือ การเบาใจเอาลูกตัวแรกออกจะเกิดเมื่อไรเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะระยะนี้เจ้าของจะต้องให้การช่วยเหลือและดูแลอย่างใกล้ชิดมีหลักการสังเกตดังต่อไปนี้

๑. กล้ามเนื้อท้องแข็งตัว
๒. แม่สุกรจะเตรียมทำรังคลอด ถ้ารังคลอดอาจจะกัด เกราะคอกและตะกุกพื้น
๓. แม่สุกรจะกระดึบกระสายกระวานกระวายเพิ่มมากขึ้น
๔. มีเลือดหรือน้ำเลือดซึมออกทางช่องคลอด
๕. มีน้ำคร่ำซึมออกจากอวัยวะเพศ
๖. หางบิดงอ
๗. อุณหภูมิร่างกายสูงขึ้น
๘. เต้านมคัดและเมื่อใช้มือบีบจะมีน้ำนมไหล

นอกจากสังเกตอาการต่าง ๆ เพื่อช่วยทำนายการคลอดของสุกรได้ดังกล่าวแล้ว เราสามารถสังเกตอาการทั่ว ๆ ไปได้ว่าแม่สุกรกำลังจะคลอดลูกแล้วดังต่อไปนี้

๑. อวัยวะเพศภายนอก (Vulva) บวมแดงและเหี่ยวยาน
๒. เชิงกรานขยายและหย่อน

๓. เคาแนมขยายใหญ่ยอมมองเห็นชัด
๔. อัคราการเด่นของหัวใจและการหายใจเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

อย่างไรก็ตามการให้นายการคลอดของสุกรนั้นจะอาศัยสังเกตจากอาการอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นไม่ได้ ต้องอาศัยอาการต่าง ๆ รวมกันไป เพราะแต่ละตัวยอมแสดงอาการแตกต่างกันไปบ้างเล็กน้อย

พฤติกรรมหรือการแสดงอาการของแม่สุกรระหว่างคลอด

(Behaviour of the sow during Farrowing)

เมื่อเข้าระยะการคลอดขั้นที่ ๒ คือ เริ่มคลอดลูกสุกรตัวแรกออกมาแล้วแม่สุกรโดยส่วนมาก จะแสดงอาการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีแม่สุกรน้อยรายที่คลอดลูกออกมาแล้วไม่วุ่นวายคั่งนอนอย่างสงบตลอดการคลอด แต่ส่วนมากเมื่อคลอดลูกออกมามันจะวุ่นกระวาย ผุดลุก ผุดนั่ง อารมณ์หงุดหงิด โดยเฉพาะสุกรสาว จะแสดงอาการเช่นนี้มากกว่าแม่พันธุ์ที่เคยคลอดลูกมาก่อนการที่แม่สุกรไม่ยอมนอนนิ่งเฉยดังกล่าวจะเป็นเหตุให้ลูกสุกรคลอดใหม่ได้รับอันตรายอาจจะถูกนอนทับ ถูกเหยียบ ทั้งนี้เพราะลูกคลอดใหม่ยังไม่แข็งแรง และมักจะพยายามอยู่ใกล้แม่ของมัน คงจะเป็นเพราะมันต้องการความอบอุ่นจากแม่และค้นหาเต้านมที่ถูกต้อง โดยเฉพาะเมื่อแม่สุกรลุกขึ้นยืนลูกมักจะเดินเข้าไปอยู่ที่ท้อง มันจึงตกอยู่ในภาวะอันตราย ถ้าแม่สุกรนอนลงอย่างกระต๊อกระต๊อน และในขณะที่เดียวกันถ้าแม่ที่กำลังนอนให้ลูกคนมอยู่แล้วพลิกกลับตัวนอนอีกข้างหนึ่งอย่างฉับพลัน จะเป็นเหตุให้ลูกถูกทับเพราะขยับหนีไม่ทัน

แม่สุกรส่วนมาก จะกระวนกระวายในระยะแรกของการคลอดขั้นที่ ๒ มากกว่าระยะท้าย ๆ ทุกครั้งที่คลอดลูกออกมาแต่ละตัวแม่สุกรจะลุกขึ้นยืนหรือนั่งท่าสับสน คงจะเป็นเพราะมันต้องการลูกคนที่เกิดมาใหม่ เมื่อลูกสุกรคลอดออกมาใหม่ ๆ แม่บางตัวพยายามจะกัดทำอันตรายลูกของมันเอง (Savaging Attempts)

พฤติกรรมของลูกสุกรแรกเกิด
(Piglet Behaviour and birth Phenomenon)

หลังจากหลุดจากท้องแม่มาลูกสุกรพยายามจะยืนภายในไม่กี่นาที และจะเดินเข้าหาเต้านมเพื่อ suckle โดยเฉลี่ยแล้วลูกสุกรจะสามารถดูดนมแม่ได้อย่างเต็มที่หลังคลอดแล้วประมาณ ๔๕ นาที

ท่าคลอดของแต่ละตัวก็ต่างกัน บางตัวเอาหัวและขาหน้าออก บางตัวเอาหางคานท้ายออก บางตัวออกมาสายสะดือขาข้าง พันคอและตัวบาง ที่ร้ายบางตัวคลอดออกมาเยื่อหุ้มหมกทั้งตัว อย่างนี้ต้องรีบช่วยเหลือเพราะหายใจไม่ได้

ท่าคลอด
(Birth Presentation)

สุกรต่างจากสัตว์เลี้ยงชนิดอื่นตรงที่คลอดเอาขาหลังออก (hind legs first presentation) และเอาจมูกออก (Nose first presentation) ถือว่าเป็นท่าคลอดปกติ จากการศึกษาลูกสุกร ๓๓๓ ตัว ซึ่งเกิดจากการคลอด ๓๑ ครั้ง ๕๒ เปอร์เซ็นต์คลอดเอาขาหลังออก เหลือนั้นเอาจมูกออกก่อน ถ้าเกิดจากสองข้างแล้วเรียกว่า คลอดผิดปกติ (Malpresentation) ได้แก่ การคลอดเอาขาข้างออกก่อนและการคลอดเอาหางออก แต่ขาหลังต้องข้างยังอยู่ข้างใน

ลูกสุกรที่คลอดเอาขาหลังออก จะแข็งแรงสมบูรณ์ได้เร็วกว่าการคลอดเอาหางจมูกออกก่อน

สายสะดือ
(State of Umbilical cord at birth)

สายสะดือ (Umbilical หรือ Navel cord) เป็นเส้นหรือท่อหลอดเลี้ยงชีวิต

(life line) เพราะทำหน้าที่นำอาหารและออกซิเจน จากแม่มาเลี้ยงทารกในมดลูก และนำของเสียจากทารกกลับไปโดยธรรมชาติแล้วสายสะดือมีคุณสมบัติยืดหยุ่นและขึงตึง หมายความว่า เหนียวไม่ขาดง่าย ๆ ดังนั้น เมื่อลูกสูดรกตลอดออกมาแล้วบางตัวเดินไปกุดนมได้ทั้งที่สายสะดือยังติดอยู่กับรก แต่โดยเฉลี่ยแล้วจะขาดภายใน ๔ นาที ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ สายสะดือจะขาดทันที เมื่อคลอดออกมา มีบางพวกสายสะดือขาดก่อนคลอดเล็กน้อย บางตัวขาดก่อนนานถึง ๕ นาที โดยมากจะเกิดกับสุกรที่คลอดตัวหลัง ๆ มากกว่าพวกคลอดก่อน ถึงแม้ว่าจะเป็นอย่างนี้ การมีชีวิตและการเจริญเติบโตไม่ได้ต่างจากพวกสายสะดือติดนานเลย

ช่วงการคลอดระหว่างลูกสุกรแต่ละตัว

(Interview Between Births)

ดังกล่าวนำมาแล้ว การคลอดใช้เวลาเฉลี่ยประมาณ ๑๔๐ นาที หรือ ๒ ชั่วโมงครึ่ง ระหว่างการคลอดของลูกสุกรแต่ละตัวเฉลี่ยประมาณ ๑๖ นาที นับเป็นค่าทางการคำนวณ แต่โดยความจริงแล้วการคลอดลูกสุกรอาจจะออกมาติด ๆ กัน และบางครั้งคลอดตัวก่อนนานเป็นชั่วโมง ตัวต่อไปก็ยังไม่ออกตามมาเหล่านี้ เป็นต้น การคลอดทั้งช่วงนาน โอกาสที่สายสะดือจะขาดจากรกก่อนคลอดมีมากขึ้นและผลที่ตามมาคือ ความแข็งแรงของลูกสุกรยิ่งลดลง หรืออาจตายเสียตั้งแต่ยังไม่คลอด (ดวลย์ วรณกุล. ๒๕๒๖)

ป้องกันมดลูกอักเสบและเต้านมอักเสบ

(Metritis and Mastitis)

หลังจากแม่สุกรคลอดลูก แม่สุกรบางตัวอาจจะมีน้ำขาวขุ่นไหลออกมาจากปากของคลอดในวันแรกหรือวันที่ ๒ หลังจากคลอด และบางครั้งมีอาการไข้สูง ถ้ามีอาการดังกล่าวให้ล้างช่องคลอดด้วยด่างทับทิมอย่างเจือจาง (ประมาณ ๑/๒๐๐๐) หรือให้เคพอล (Detol) ล้างวันละครั้งติดต่อกันประมาณ ๓ วัน หรือจนกว่าน้ำสีขาวขุ่นไม่ไหลปรากฏออกมาพร้อมกันนั้นให้ฉีดเพนสเตรป (Penstrep) ติดต่อกัน ๓ วัน วันละ ๑๐ ซีซี. หรือ เพนนิซิลิน (penicillin) ๕ ซีซี. กับไคโรโครสเตรปโตมัยซิน ๒.๕ กรัม เข้ากุดนมเนื้อ ๒-๓ วันติดต่อกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าอาการไข้เกิดขึ้น (อุณหภูมิของร่างกายอาจจะสูง ๑๐๓-๑๐๕ ฟ) บริเวณเต้านมมักจะร้อนและเกิดลักษณะเป็นไตหรือเป็นก้อนแข็ง (เพราะปราศจากน้ำนมภายในบริเวณเต้านม) อาการเต้านมจะเกิดอักเสบจะเกิดขึ้นพร้อมกับอาการไข้หรือเกิดขึ้นทางหากโดยปกติอาการของเต้านมมักจะเกิดขึ้นนับจากวันคลอดถึงวันที่ ๓ หลังจากคลอดและเป็นเหตุให้ไม่มีน้ำนมเพียงพอสำหรับลูกสุกรจะทำให้ลูกสุกรอมลงและมีอาการท้องว่าง (Scur) และตายในที่สุด (เนื่องจากอดอาหาร)

การแก้ไข ถ้าหากฉีดปฏิชีวนะ (Antibiotics) อยู่แล้วตามข้างบน ก็ให้ใช้ฮอร์โมน P.O.P (Purified Oxytocin Principle) หรือ Pituitary Extracted Hormone เช่นพวก piten หรือ pituirin ประมาณ ๒ ซีซี. ๒-๓ ครั้งต่อวัน หรือ ๓-๕ ซีซี. ต่อวันจนกระทั่งน้ำนมแม่เริ่มมาเป็นปกติ โดยมาก ๒-๓ วันก็จะเป็นปกติ นอกจากนั้นโดยวิธีนี้จะช่วยให้มดลูกเข้าอู่วิ่งขึ้นป้องกันรกค้าง หรือจะฉีดยาปฏิชีวนะและฮอร์โมนดังกล่าวกันก็ได้ ซึ่งมีเพนนิซิลินร่วมกับไดไฮโดรสเตรปโตมัยซิน หรือเพนสเตรป ๕ ซีซี. กับฮอร์โมนออกซิทอกซิน (P.O.P) ๒ ซีซี. ฉีดพร้อมกันวันละ ๒ เวลาประมาณ ๒-๓ วัน จนกว่าแม่สุกรจะเริ่มกินอาหารให้นมลูก อาการไข้ต่าง ๆ จะลดลงและเต้านมที่เป็นไตแข็งจะอ่อนนุ่มลงหรือจะช่วยให้เต้านมกลับคืนสภาพเร็วขึ้นควรใช้ยาชบ่น้ำอุ่น ๆ นวดหรือประคบเต้านมบ่อย ๆ ด้วยก็ได้

การให้อาหารจำนวนมาก ๆ ในระยะก่อนคลอด จะเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้มีอาการคั่งค้าง ดังนั้นให้ระวังในการให้อาหาร สำหรับลูกสุกรก็เหมือนกัน ถ้าหากได้รับการกระทบกระเทือนจากสาเหตุนี้ โดยมากมักจะผสมอาหารพิเศษให้กิน อาหารที่วันนี้อาจจะเป็นอาหารจำพวกนมเทียม ดังนั้นลูกสุกรควรฉีด tylosin ๑ ซีซี. และให้กินออร์โอมัยซิน ๑ ซีซี. ทำเช่นนี้ ๒-๓ วัน

ให้บันทึกแม่สุกรทุกตัวที่มีอาการมดลูกอักเสบ (Metritis) เต้านมอักเสบ (Mastitis) และมีอาการน้ำนมไม่มี (Agalactia) ของแม่สุกรทุกตัวและลูกที่เกิดจากแม่จำพวกนี้ ถ้าหากเก็บไว้ทำพันธุ์ต่อไปก็ควรบันทึกด้วยว่ามาจากแม่สุกรที่เป็นมดลูกอักเสบ เต้านมอักเสบและไม่มีน้ำนม (MMA) และอธิบายอาการของแม่สุกรและการเลี้ยงลูกตัวนั้น

ให้ละเอียด ทั้งนี้เพื่อนำมาใช้ในการพิจารณาคัดเลือกแม่และลูกสุกรเก็บไว้ทำพันธุ์ต่อไป (สุชีพ รัตนสาร, ๒๕๒๒)

สาเหตุและการป้องกันแก้ไขกับแม่สุกรที่ไม่มีน้ำนม (Agalactia)

นอกจากมดลูกอักเสบและเต้านมอักเสบ ยังมีสาเหตุอื่น ๆ ซึ่งผู้เลี้ยงควรระวังให้มากในบรรดาสาเหตุต่าง ๆ นั้นอาจจะเกิดขึ้นจากสาเหตุเดียวหรือหลายสาเหตุรวมกัน สาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้ อาจจะมีดังนี้

- สาเหตุที่เกิดจากการควบคุมและจัดการเลี้ยงดู

๑. อาหารและการให้อาหาร เช่น คุณภาพอาหารต่ำไม่เหมาะกับแม่สุกรอุ้มท้อง การให้อาหารไม่ถูกต้องทำให้แม่สุกรท้องผูก เป็นต้น

๒. แม่สุกรตื่นตกใจบ่อย ๆ หรือเกิดความกลัว เมื่อใกล้กำหนดคลอด

๓. บาดเจ็บหรือบอกรั่วเนื่องจากการคยบคยของผู้เลี้ยงหรือเกิดการอักเสบจากแผลจากการต่อสู้ของแม่สุกรด้วยกันที่เลี้ยงรวมกันในระยะท้องแก่

๔. สาเหตุที่เกิดจากการปฏิบัติการณ์เลี้ยงดูที่ขาดการเอาใจใส่ เมื่อสุกรใกล้กำหนดคลอด

๕. สาเหตุอื่น ๆ อาจจะมี

- สาเหตุที่เกิดจากสภาพแวดล้อม

๑. อากาศร้อนจัดเกินไประหว่างที่แม่สุกรคลอดลูก

๒. การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศและสภาพแวดล้อมรวดเร็วหรือมากเกินไป

๓. และอื่น ๆ อาจจะมี

- โรคและลักษณะที่ผิดปกติ ต่าง ๆ

๑. โรคติดต่อต่าง ๆ เช่น โรคแท้ง ฯลฯ ที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรียและไวรัส

๒. อาการผิดปกติ ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการคลอดลูก เช่น มดลูกอักเสบ

เนื่องจากรกค้าง โรคแทรกในระหว่างคลอดลูกเป็นแผลภายในเยื่อหุ้มอวัยวะสืบพันธุ์ และเป็นแผลภายนอกที่ปากของสังวาล

๓. เกิดขึ้นจากฮอร์โมนไม่สมดุลภายในร่างกายของแม่อุครรภ์เอง ซึ่งมักจะเกิดในแม่อุครรภ์สาว

๔. สาเหตุอื่น ๆ อาจจะมี

อาการของโรคของแม่อุครรภ์ไม่มีน้ำหนักส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นตามลักษณะดังกล่าวข้างต้นและจะสังเกตเห็นก่อนหรือหลังจากแม่อุครรภ์คลอดลูกแล้วประมาณ ๑๒ ชั่วโมง โดยการนวดหรือบีบเต้านมแม่อุครรภ์ทุก ๆ เต้าดูว่าจะมีน้ำนมไหลออกมาหรือเปล่า การป้องกันและการแก้ไขให้ดูสิ่งที่เกิดข้างต้นดังกล่าวนี้ให้พึงระมัดระวังและหาทางป้องกันไว้ก่อน

การเพิ่มปริมาณอาหาร

หลังจากคลอดในวันแรกแม่อุครรภ์บางตัวอาจจะไม่กินอาหาร บางตัวอาจจะกินถ้ากินก็ควรให้อาหารประมาณวันละไม่เกิน ๑ กิโลกรัมในวันแรกแล้วค่อย ๆ เพิ่มปริมาณให้มากขึ้นเท่าที่แม่อุครรภ์สามารถจะกินได้ภายใน ๕-๘ วันโดยให้เพิ่มวันละ ๑ กิโลกรัม

การแยกแม่อุครรภ์หลังจากหย่านม

หลังจากหย่านมลูกสุกแล้ว แม่อุครรภ์ทุกตัวต้องซึ่งน้ำหนักหลังจากหย่านมและบันทึกน้ำหนักหย่านมของแม่อุครรภ์และระยะของการหย่านมลงในสมุดทะเบียน (ถ้าไม่มีเครื่องชั่งให้ยกเว้นในเรื่องนี้ หลังจากชั่งน้ำหนักแล้วให้เก็บแม่อุครรภ์ไว้ในคอกแม่อุครรภ์หย่านมหรือในคอกต่างหากที่สังเกตเห็นหรือสามารถเอาใจใส่ได้เป็นพิเศษหรือเลี้ยงในคอกของแต่ละตัว

(Individual pen) ประมาณ ๔-๕ สัปดาห์ เพื่อการให้อาหารและผสมพันธุ์ต่อไป จนกว่าจะแน่ใจว่าแม่อุครรภ์ปลอดภัยและทำการผสมพันธุ์เรียบร้อยแล้ว ให้นำน้ำแม่อุครรภ์เหล่านั้นลงไปอยู่ในแปลงหญ้าหรือคอกเลี้ยงแม่อุครรภ์เดิม ถ้าเลี้ยงแม่อุครรภ์รวมกันพยายามจัดขนาดหรือน้ำหนักของแม่อุครรภ์และความแข็งแรงของแม่อุครรภ์ที่ใกล้เคียงกันอยู่ในคอกสุกเดียวกัน หรือในทุ่งหญ้าแปลงเดียวกัน (สุชีพ วัฒนสาร, ๒๕๒๒)

ข้อปฏิบัติกับลูกสุกรที่คลอดใหม่

เมื่อลูกสุกรคลอดออกมาใหม่ ๆ ควรจะช่วยทำความสะอาดเช็ดร่างกายลูกสุกร ให้แห้งควยผ้าแห้งที่สะอาด เอาเยื่อมาง ๆ ที่ห่อหุ้มตัวลูกสุกรออก โดยเฉพาะเยื่อที่หุ้มส่วน จมูกและปากควร เช็ดและควักเสมหะออกจากปากเสียก่อนโดยเร็ว เมื่อลูกสุกรเริ่มเดินได้ ควรรับให้กินน้ำนมแรกคลอด หรือนมน้ำเหลือง (Colostrum) โดยเร็วที่สุดมีลักษณะข้น เหลืองกว่าน้ำนมธรรมดาหรือน้ำนมสวนตอม่า (Milk) ประกอบไปด้วยสารโปรตีนจำนวนมาก เป็นพิเศษ โดยเฉพาะสารกลอบูลิน ซึ่งเป็นโปรตีนประกอบด้วยความต้านทานโรค (Immunity) ลูกสุกรหรือสัตว์อื่นใดก็ตามจะได้รับ ความต้านทานโรคจากนมน้ำเหลืองนี้เท่านั้น เพราะขณะที่อยู่ในมดลูกนั้น ความคุ้มโรคไม่สามารถจะผ่านเข้าไปยังทารกได้ ลูกเกิดมา จึงเหมือนคนไม่บุ๋นผ้า ไม่มีอะไรห่อหุ้มร่างกายเลย กล่าวคือ ไม่มีความคุ้มโรคไว้เพื่อป้องกันอันตรายอื่น เกิดจากศัตรูทั้งหลายอื่นได้แก่ เชื้อโรคที่มีอยู่มากมายตามพื้นคอกและบรรยากาศ รอม ๆ ตัว ส่วนประกอบของนมน้ำเหลือง จะเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะส่วนของ โปรตีน จึงทำให้สภาพลักษณะสีของน้ำนมและความเข้มข้นเปลี่ยนไป จนกลายเป็นน้ำนม ธรรมดาที่มีสีขาว และความเข้มข้นจางลงภายใน ๒-๓ วันแรกหรือเริ่มเปลี่ยนตั้งแต่ ๒๔ ชั่วโมง หลังคลอด

ตารางที่ ๑ แสดงส่วนประกอบของน้ำนมสุกร

ชนิดของน้ำนม	ส่วนของแข็ง Total Solide	น้ำตาล Lactose	ไขมัน Fat	โปรตีน Prótein	ถ่าน Ash
น้ำนมเหลือง	๓๐.๐	๘.๕	๘.๕	๑๓.๐	๑.๐
น้ำนมธรรมดา	๒๐.๐	๘.๕	๘.๕	๕.๕	๑.๐

ควยเหลือที่ส่วนประกอบของน้ำนม โดยเฉพาะสารโปรตีน ซึ่งเป็นส่วนประกอบของ

ความคุ้มโรคที่จะถ่ายทอดไปยังลูกทางน้ำนมลดลงอย่างรวดเร็ว จาก ๑๓.๐ ส่วนเหลือเพียง ๕.๕ ส่วนภายในเวลา ๒-๓ วันหลังคลอด ดังนั้น จึงจำเป็นเหลือเกินที่จะต้องพยายามให้ลูกสุกรทุกตัวได้กินน้ำนมส่วนแรก คือนมน้ำเหลืองให้มากที่สุด จึงเป็นทั้งอาหารบำรุงร่างกาย และมีมรดกความคุ้มโรคอยู่ปริมาณสูง (Material Immunity) เพื่อไว้ต่อต้านโรคที่มีอยู่มากมาย

ดังนั้น การเลี้ยงลูกสุกรแรกเกิดที่เกินเต้านม (Surplus Piglets) โดยน้ำนมเทียมจะต้องพยายามให้อาหารนั้นมีส่วนประกอบเหมือนน้ำนมของแม่จริง ๆ ให้มากที่สุด

ถ้าการคลอดของแม่สุกรเกิดมีอาการผิดปกติหรือคลอดไม่ออกเป็นเวลานาน ๆ สิ่งที่เราเห็นว่าแม่สุกรจะหมดลมเบง รูดิกอนเพลยศวรจะลวงลูกสุกรออกมา แดกอนดวงศวรจะคึดเล็มมือล่างมือและแขนให้สะอาด แลวล้างควยน้ำยามาเชือโรค ตามีดุงยงสวมมือและแขนก็ยั้งคิ แต่ตองทำควมสะอาดดุงเล็ยกอน หรืออีกวิธีหนึ่งใช้ฮอรโมน (Pituitary Extract Hormone) ไตพอน ประมาณ ๕๐-๑๐๐ IU (๕-๑๐ หลอด) ฉีดที่บริเวณต้นคอของแม่สุกร (ถวัลย์ วรรณกุล, ๒๕๒๒)

บันทึกการคลอด

เมื่อแม่สุกรคลอดออกมาหมดแล้วลูกสุกรทุกตัว ควรได้รับการบันทึกจำนวนลูกสุกรที่คลอดออกมาทั้งหมดตามแบบฟอร์มของระเบียบที่ไร เช่น จำนวนลูกทั้งหมดที่คลอด เพศ จำนวนลูกที่ตายก่อนคลอด (Stillborn) และหลังคลอด รวมทั้งมีการชั่งน้ำหนักลูกสุกรทุกตัว เพื่อทำบันทึกน้ำหนักแรกคลอด

การตัดเชี้ยวหรือฟันน้ำนม

เชี้ยวสุกรมี ๔ คู่ บน ๒ คู่ ล่าง ๒ คู่ ให้ใช้กรรไกรตัดออกหมดทุกคู่ ตัดให้ชิดเหงือกแต่อย่าถูกเหงือก เพราะอาจจะทำให้เกิดบาดแผลลูกสุกรจะดูดน้ำนมลำบาก การตัดใช้คีมปากนกแก้วหรือคีมตัดเชี้ยว

การตัดสายสะคือ

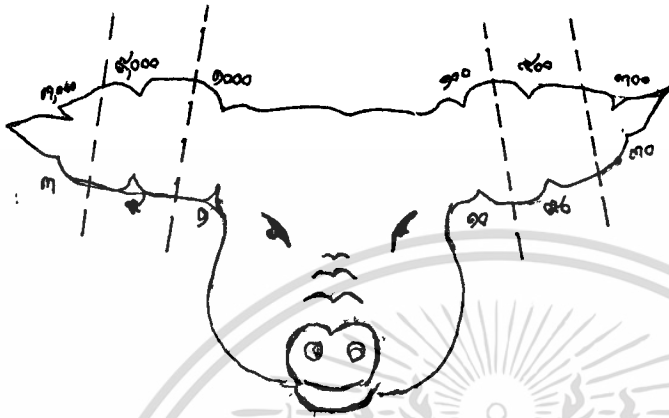
ลูกสุกรทุกตัวควรได้รับการตัดสายสะคือพร้อม ๆ กับการตัดเขี้ยวหรือฟันน้ำนมก่อนตัดสายสะคือให้ใช้เชือกค้าย ขนาดเบอร์ ๒๐-๒๒ ที่ได้ชุบน้ำยามาเชือโรคแล้ว ผูกสายสะคือให้ห่างจากหัวสะคือประมาณ ๑-๒ นิ้ว หรือประมาณว่าสายสะคือไม่ละพันออกเวลาลูกสุกรเดินใช้กรรไกรตัดสายสะคือได้บริเวณที่ เชือกผูกแล้วใช้ส่วลุ่มหึง เจอร์ไอ โอเคินทาบริ เวณแผลที่ถูกตัด

การตัดเบอร์หูสุกร

การทำระเบียบประวัติ (record) ของสุกรจะเป็นประโยชน์ในการช่วยในการเก็บข้อมูลและตัวเลขต่าง ๆ เนื่องจากในการคลอดลูกสุกรมีเรื่องที่เราจะต้องจดจำมากมาย จึงจำเป็นต้องมีระเบียบสำหรับกรอกรายการเนื่องจากสุกรที่คลอดนั้นมีจำนวนมาก ทำให้ผู้เลี้ยงจดจำได้ยาก จึงจำเป็นต้องมีระเบียบสำหรับกรอกรายการเนื่องจากสุกรที่คลอดนั้นมีจำนวนมาก ทำให้ผู้เลี้ยงจดจำได้ยาก จึงจำเป็นต้องใช้หมายเลขแทนการจำชื่อและหมายเลขนั้นก็ใช้วิธีการตัดใบหู รอยตัดแต่ละรอยจะเป็นสัญลักษณ์ของตัวเลขแต่ละจำนวน วิธีการตัดใบหูนี้ให้ทำกับสุกรแรกคลอด ๒๔ ชั่วโมง การตัดให้ใช้มีดตัดใบหูโดยเฉพาะ (มีลักษณะเดียวกับคีมของการกรัดไฟ) ระบบของการตัดมีหลายระบบด้วยกัน ระบบที่ใช้กันในเมืองไทยเป็นระบบที่สามารถจะให้เบอร์สุกรจาก ๐ ถึง ๙,๐๐๐ ใช้กับสุกรลูกผสมโดยเฉพาะ

วิธีการเราจะแบ่งหูออกเป็น ๓ ส่วน คือบริเวณโคนหู กลาง และปลายหู และในแต่ละใบหูจะแบ่งออกเป็นริมใบหูด้านบน และริมใบหูด้านล่าง คึงภาพ การตัดหูให้ตัดจากเลขน้อยไปหาเลขมากแบบทวนเข็มนาฬิกา โดยเอาหน้าสุกรหันเข้าหาตัวเรา เช่น จากหูขวาข้างล่างไปหาหูซ้ายข้างล่างขึ้นไปหาหูซ้ายด้านบน แต่ในเวลาอันให้นับตามเข็มนาฬิกา คือจากหูขวาข้างบนไปหาหูซ้ายด้านบนแล้ววกหาหูซ้ายข้างล่างไปหาหูขวาข้างล่าง คึงในภาพ (สุวิทย์ เทียรทอง, ๒๕๒๖)

ภาพที่ ๑ การใช้ตัวเลขแทนใบหูแต่ละส่วน

ภาพการตัดใบหูที่นับจากหมายเลข ๐-๔,๐๐๐ เป็นวิธีที่ใช้กับสุกรลูกผสม

ข้อสังเกต

- ก. หูขวาตรงแทนเลขหลักหน่วย
- ข. หูซ้ายคางล่างแทนเลขหลักสิบ
- ค. หูซ้ายคางบนแทนเลขหลกร้อย
- ง. หูขวาคางบนแทนเลขหลักพัน

ตัวอย่าง ลูกสุกรผสมเบอร์ ๗๕๓๒ ซิลบีโคคอง

ภาพที่ ๒ แสดงการตัดใบหู

เมื่อขลิบแล้วใช้หิ้งเจอร์ไอโอคินทาเพื่อฆ่าเชื้อโรค

น้ำหนักแรกคลอด

หลังจากตัดเชียวตัดเบอร์หูเรียบร้อยแล้วให้ทำการชั่งลูกสุกรทุกตัวเพื่อหำน้ำหนักน้ำหนักแรกคลอด การชั่งน้ำหนักแรกคลอดควรทำการชั่งทันทีเมื่อสุกรคลอดลูกหมดหรือภายใน ๑๐ ชั่วโมงหลังจากคลอด การชั่งนี้อาจปฏิบัติก่อนการตัดเชียวก็ได้

การตัดหางลูกสุกร (Docking)

บางรายนิยมตัดหางลูกสุกรในวันแรกคลอดด้วย โดยมีเหตุผลว่า จะป้องกันการกัดหางกันและการตัดหางช่วยลดการสูญเสียพลังงานในการที่สุกรจะเสียไปเนื่องจากการแวงหาง

การกัดหางกันของสุกร

(Cannibalism or tail - biting)

การกัดหางกันของสุกรรุ่น สุกรขุน เป็นเรื่องน่าปวดหัวมากสำหรับผู้เลี้ยง สาเหตุที่ทำให้สุกรกัดหางกันนั้น อาจจะเป็นเพราะเริ่มจากมีสุกรในฝูงทะเลาะกัดกันมีตัวหนึ่งบังเอิญถูกกัดที่หางเป็นแผลมีเลือดออกหลังจากนั้นตัวอื่น ๆ ที่เห็นแผลและได้กลิ่นเลือดจะพากันรุมกัดต่อทันทีแต่อย่างไรก็สืบสาเหตุการกัดหางนั้นมามาก ซึ่งผู้เลี้ยงจะต้องสนใจและหาทางป้องกันเอาไว้

สาเหตุสำคัญประการที่ ๑ ได้แก่อังแวงค่อม.

- ๑. คุกมีความชื้นสูง (Excess Humidity)
- ๒. เลี้ยงสุกรรวมในคอกแออัดแน่นเกินไป (Over Stocking)

เมื่อทางสุกรเปียกชื้นเพราะคอกสกปรกอยู่เป็นประจำ อาจทำให้เชื้อโรค (Fusiformis necrophorus) เข้าทางผิวหนังที่หาง ปลายหางจะเป็นแผลเนื่อตาย สุกรตัวอื่นที่เห็นแผลจะเข้ากัดทางซ้ำเติม ทำให้เป็นแผลมากขึ้น โดยปกติแล้ว Fusiform spp. จะทำให้กีบเท้าของสุกรเน่าเปื่อย เพราะเชื้อมีชีวิตตามพื้นคอกอยู่แล้ว

๓. การระบายอากาศของโรงเรือนไม่ดีก็มีกลิ่นเหม็น อากาศเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันอากาศอบอุ่นหุดหงิด โดยเฉพาะในวันที่มีฝนตก พำร้อง สุกรมักจะทะเลาะแล้ว กัดถูกหางกัน

สาเหตุสำคัญประการที่ ๒ เนื่องจากอาหาร

๑. ขาดอาหารพวกโปรตีน
๒. อาหารพวกพลังงานประกอบด้วยข้าวและข้าวโพดเป็นส่วนใหญ่
๓. ขาดอาหารพวกเบือโย
๔. มีธาตุแคลเซียมต่ำและสูงเกินไปในอาหารที่เลี้ยง
๕. ขาดเกลือแกง

สาเหตุสำคัญประการที่ ๓

กัดหางกันเนื่องจากพยาธิ ภายนอก โดยเฉพาะขี้นสุกรที่เป็นขี้นสุกรจะแฉวงหางบ่อย ๆ เพราะคันจนในบางครั้งแฉวงไปถูกกับผนังคอกแล้วกลายเป็นแผล จากนั้นตัวอื่นจะตามกัดที่หางเป็นแผลซ้ำเข้าไปอีก

การป้องกันและควบคุม

๑. ขจัดความชื้นอากาศเสียและกลิ่นเหม็นภายในคอกและโรงเรือน โดยแก้ระบบระบายอากาศแต่ต้องคอยปรับปรุงไปเรื่อย ๆ เพราะเราต้องพยายามรักษาอุณหภูมิภายในโรงเรือนให้พอเหมาะกับความต้องการของสุกรอยู่เสมอ อุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับสุกรหยานมประมาณ ๙๐ ฟ และลดลงเหลือ ๖๐ ฟ สำหรับสุกรรุ่นและสุกรขุน

๒. ต้องให้อาหารอย่างพอเพียงครบตามความต้องการ โดยเฉพาะพวกอาหารโปรตีนถ้าหากฟาร์มโคมีปัญหการกักทางกันมาก ควรแก้ไขโดยเลี้ยงด้วยอาหารเปียก แต่ต้องหาวัสดุรองพื้นคอกเพื่อป้องกันความชื้นและความสกปรกที่จะตามมา ถ้าจำนวนสุกรในคอกมากเกินไปจนแออัดให้ย้ายลดจำนวนลงปรับปรุงสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

๓. แก้ปัญหาพยาธิทั้งภายนอกและภายใน โดยการอาบน้ำฆ่าพยาธิที่เรือนและทำให้ภายในตามโปรแกรมอย่างสม่ำเสมอ ขจัดปัญหาการกักทางลงได้

๔. มีผู้แก้ปัญหาการกักทางกันของลูกสุกร โดยการแขวนเชือก ยางรถยนต์ จากข้างบนลงมาเหนือพื้นคอกพอสุกรเดินไต่ บางคนก็แนะนำให้เปิดวิทยุให้ทั้งคอกฟัง และเพลงไพเราะตั้งแต่เช้าถึงเย็น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยลดความเครียดที่เกิดขึ้นได้

๕. แก้ปัญหาการกักทางโดยปิดหน้าต่างเรือนให้แสงสว่างน้อยลง เช่นเดียวกับการแก้ปัญหาการจิกชนกันในไก่

๖. แก้ปัญหาโดยวิธีตัดหางตั้งแต่อายุประมาณ ๓ วัน

ซึ่งการตัดหางลูกสุกรเป็นวิธีการป้องกันการกักทางกันได้ดีที่สุด และเป็นการประหยัดด้วยการตัดหางกระทำให้ตั้งแต่อายุ ๓ วัน ซึ่งก่อนตัดต้องทำความสะอาดหิ้งเจอร์-ไอโอดีนฆ่าเชื้อโรคตัดหางจากโคนหางประมาณ ๒ - ๓ นิ้ว อย่าตัดให้เหลือโคนไว้สั้นกว่าครึ่งนิ้ว เพราะถ้าสั้นเกินไปเลือดจะออกมากแผลหายช้าพยายามผูกหนังหางให้ยึดตรงออกจากตัวผิวหนังของหางจะตึง เมื่อตัดหางออกหนังหุ้มจะหดรัดกลับไม่หุ้มปลายที่ตัดออก แผลจะหายช้าติดเชื้อโรคได้ง่าย เมื่อตัดเรียบร้อยแล้วทาหิ้งเจอร์ไอโอดีนอีกครั้ง (ถวัลย์ วรรณกุล, ๒๕๒๖)

การช่วยเหลือลูกสุกรกำพร้าหรือลูกสุกรที่แม่ไม่มีน้ำนม

สำหรับลูกสุกรที่แม่ตายหลังจากคลอดแล้ว หรือตายด้วยสาเหตุใด ๆ ก็ตาม หรือลูกสุกรที่เกิดจากแม่สุกรที่ไม่มีน้ำนมให้ลูกกิน ให้เอาลูกสุกรเหล่านี้ฝากกับแม่สุกรตัวอื่นที่มีลูก

น้อยตัวและคลอดลูกในระยะใกล้เคียงกัน (Fastering) ถ้าเกษตรกรใช้วิธีให้แม่สุกรหลายหลายตัวเลี้ยงลูกรวมกัน (Multiple sucking) หรือระหว่างของคลอดและคอกเลี้ยงลูกมีช่องให้ลูกสุกรผ่านเข้าออกได้ แม่สุกรหลายตัวจะไม่รังเกียจลูกก่ำพราที่ถูกฝากแล้วอาจจะไม่รู้สึกรว่ามีลูกเพิ่มขึ้นมาด้วยซ้ำ (สุชีพ รัตนสาร, ๒๕๒๓)

การปฏิบัติต่อลูกสุกรหลังคลอดไปจนกระทั่งหยานนม

โดยปกติแล้วการหยานนมลูกสุกรมักจะทำเมื่อลูกสุกรมีอายุครบ ๔ สัปดาห์ หรือ ๔๖ วัน แต่ในปัจจุบันนี้การเลี้ยงลูกสุกรได้วิวัฒนาการไปจากเดิมมาก เราจึงสามารถหยานนมสุกรได้ตั้งแต่ ๑-๕ สัปดาห์ การหยานนมสุกรแล้วมีข้อดี ๒ ประการคือ

- ก. ลูกสุกรที่หยานนมเร็วจะมีน้ำหนักเมื่ออายุ ๕ สัปดาห์ มากกว่าลูกสุกรที่แม่สุกรเลี้ยงเอง
- ข. ทำให้แม่สุกรผลิตลูกสุกรได้มากตัวต่อปี

อย่างไรก็ตามการที่หยานนมได้เร็วขึ้น เราจึงจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติและดูแลลูกสุกรและแม่สุกรด้วยวิธีการที่ถูกต้องและใกล้ชิด หากไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องแล้วอาจทำให้ลูกสุกรที่หยานนมไปนั้นไม่แข็งแรง แคระแกร็นเป็นผลเสียในระยะยาวการปฏิบัติต่อลูกสุกรก่อนหยานนมจะทำให้ได้ดังนี้

๑. ฉีดธาตุเหล็ก เพื่อป้องกันโรคโลหิตจาง ภายหลังจากการคลอด ๑-๓ วัน จะต้องฉีดธาตุเหล็ก (Ironextran) ประมาณ ๑ ซีซี. และอีก ๑ สัปดาห์ให้ฉีดซ้ำอีก ๑ ซีซี. โดยฉีดบริเวณกล้ามเนื้อคอหรือกล้ามเนื้อโคนขา
๒. การป้องกันโรคของสุกรก่อนหยานนม สุกรในวัยนี้มักจะมีโรคหรืออาการต่างๆ ที่พบได้เสมอ ได้แก่

ก. ระดับน้ำตาลในโลหิตของลูกสุกรต่ำ (Hypoglycemia) ลูกสุกรที่คลอดใหม่ ๆ ที่มีอายุอยู่ในระหว่าง ๑-๔ วัน อาจจะมีโรคนี้จากสาเหตุที่แม่สุกรไม่มีน้ำนมให้ลูกกิน สาเหตุที่เกิดขึ้นไม่ว่าในด้านการให้อาหาร มดลูกอักเสบ เต้านมอักเสบ และจะค่อย

สาเหตุอื่น ๆ อาการที่แสดงคืออุณหภูมิของร่างกายของลูกสุกรต่ำลง (ประมาณ ๔๐-๔๕ °F) ผิวหนังซีดและเย็น ขนห่อขน การเต้นของหัวใจช้า (ลดจาก ๗๒๐ เหลือ ๔๐ ครั้งต่อนาที)

การแก้ไขสำหรับลูกให้ความอบอุ่นแก่ลูกสุกร เมื่อคลอดใหม่ ๆ สำหรับประเทศเราอากาศร้อนจัดอยู่แล้ว ดังนั้นใน ๑-๒ วันแรก ควรกกลูกสุกรด้วยหลอดไฟฟ้าขนาด ๖๐ แอมป์เทียน แขนงสูงจากพื้นประมาณ ๑ ฟุตหรือจะหาฟางแห้งหรือขี้กบที่แห้งสะอาดใส่คอกให้หนาพอที่จะให้ความอบอุ่นแก่ลูกสุกรได้ การแก้ไขเรื่องอื่น ๆ โดยการให้อาหาร หรือการนำลูกสุกรกำพร้าวไปฝากกับแม่สุกร

ข. โรคนีโครซิส (Necrosis) และการป้องกันโรคนีพบขอย ๆ กับลูกสุกรคนนมระหว่างอายุ ๑-๒ สัปดาห์แรกหลังจากคลอด อาการเป็นแผลและเนื้องอกและตกสะเก็ดในภายหลังมักจะเกิดตามบริเวณปาก แก้ม (Chin) หน้าอก(Brisket) บริเวณข้อต่อของกระดูกส่วนขาส่วนต่าง ๆ เช่น เข่า (Knees) ข้อต่อกีบเท้า (Fetlocks) ข้อศอกขาหลัง (Hocks) ไลกิบ(Coronets) ข้อศอกขาหน้า (Elbows) ต้นโคนขาหลัง (Stifles) ปั้นท้าย(Rump) และหาง(Tail) อวัยวะเพศบริเวณเต้านมและหัวนมอยู่ที่ ๑-๔ นอกจากหัวนมจะมีสีซีดหรือสีเหลือง และจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแก่หรือสีดำหลังจากคลอดเพียงไม่กี่ชั่วโมง เต้านมจะมีอาการบวมโตเป็นก้อนแข็งอวัยวะเพศจะขยายและบวมโต

อาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้เนื่องจากเชื้อฟิวรีฟอร์มัส นีโครฟอร์ส (*Fusiformis necrophorus*) และมีเชื้อพวกสไปโรซ็ท (*Spirochaeta*) สาเหตุเนื่องจากพันคอกไม่สะอาดมีเชื้อพวกนี้อยู่และเป็นไคกับลูกสุกรที่มีบาดแผลตามบริเวณข้อต่อของกระดูกขา เช่น เวลาลูกสุกรตะกรุดคนนมแม่ พันคอกที่ขรุขระหรือพันคอกที่เม้นต์ที่ไม่หนาแห้งของพื้นและมีน้ำขังมีส่วนทำให้ลูกสุกรเกิดโรคนี้ได้ง่าย อาการที่เกิดขึ้นตามบริเวณขา จะทำให้ลูกสุกรเป็นง่อยไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งเป็นเหตุให้ลูกสุกรราคาถูกกินนมน้อยลงทำให้โตช้าและแคะแค้นไคอาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเหล่านี้จะเป็นสาเหตุให้เกิดฝี(Abscess) หรือ Streptococcal arthritis) อาการที่เกิดบริเวณหัวนมจะทำให้หัวนมสั้นลง และหย่อนประสิทธิภาพและจะต้องถูกตัดทิ้ง เมื่อจะคัดเด็กลูกสุกรเก็บไว้ห้าพันธุ์แต่อย่างไรก็ตามอาการเหล่านี้จะหาย

สนิทเมื่อลูกสุกรมีร่างกายสมบูรณ์หรือมีอายุได้ประมาณ ๓ สัปดาห์

การป้องกันแก้ไข ยังไม่มีวิธีใดที่ได้ผลดีเท่าที่ปฏิบัติ ในข้อต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว

ค. โรคอุจจาระขาว(yellow or white scours colibacil losis)

ตามภาษาชาวบ้านเรียกโรคนี้ขาวหรือโรคท้องร่วงของสุกร โรคนี้เป็นโรคที่ร้ายแรงและมักปรากฏบ่อย ๆ กับลูกสุกรและเป็นผลเสียหายมาก ซึ่งมักจะเกิดขึ้นกับลูกสุกรหลังจากคลอดจนถึงอายุ ๒ สัปดาห์ระยะที่เป็นมากคือ ระยะที่ ๒-๓ วันหลังจากคลอด ลูกสุกรที่คลอดจากแม่สุกรสาวมักจะเกิดโรคนี้นอกจากลูกสุกรที่คลอดจากแม่สุกรที่เคยให้ลูกแล้ว และลูกสุกรที่คลอดจากแม่ที่เลี้ยงด้วยเศษอาหารจากครัว(Garbage feed) ก่อนแม่สุกรคลอด ๑ เดือน อาการขาดวิตามิน เอ มีส่วนช่วยให้เกิดโรคได้เหมือนกัน ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีส่วนช่วยให้เกิดโรคนี้ได้แก่ เต้านมอักเสบ(Mastitis) แท้งติดตอ(Brucellosis) การผสมชิดติดต่อกันเรื่อย ๆ หรือเปอร์เซ็นต์ของเลือดชิดสูงขึ้นพันคอกชนและสกปรก มีโอกาสที่จะทำให้เกิดโรคนี้ได้ง่าย

โรคนี้จะทำให้ลูกสุกรท้องร่วง ที่มีลักษณะเป็นน้ำหรือมีลักษณะเหลว ๆ สีขาวจนถึงสีเหลืองและมีกลิ่นเหม็นคาว ลูกสุกรตัวใดเป็นโรคนี้นิ่ง ๆ อยู่นิ่ง ๆ จากที่มีอุจจาระติดกันปกติ ลูกสุกรจะอ่อนเพลีย เจ็บท้อง หงอย เชื่องซึม เวลาเดินขาบิด ลูกสุกรจะยอมลงเห็นได้ชัดจนจะหยาบ ลูกสุกรที่หายป่วยจะแคระแกร็นเทียบโตช้า

การป้องกันรักษา ควรทำความสะอาดคอกคลอดภายในคอกคลอดและคอกเลี้ยง ลูกควรเปลี่ยนฟางรองพื้นคอกบ่อย ๆ พยายามอย่าให้ฟางหรือพื้นคอกสกปรกเกินไปและพื้นคอกต้องแห้งอยู่เสมอ ถ้าเห็นว่าโรคนี้อาจระบาดในคอกคลอดหรือคอกเลี้ยงสุกรควรจะทำ การย้ายลูกสุกรไปอยู่ในคอกที่ได้ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค ไม่ควรให้ลูกสุกรอยู่ในคอกที่เลี้ยงเกินสัปดาห์ในระหว่างที่โรคนี้อาจระบาดเพื่อตัดชีพจักรของเชื้อโรค ผู้เลี้ยงควรระมัดระวังให้มาก ไม่ควรย่ำหรือเดินออกจากคอกที่มีเชื้อไปยังคอกที่ไม่มีเชื้อ โดยไม่ได้ล้างเท้าด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ควรจะกำจัดแมลงวันอย่าให้มีแมลงวันภายในคอกเป็นอันขาดการรักษาโดยปกติใช้ยาปฏิชีวนะและยาชนิดต่าง ๆ ที่ให้ผลข้างมีดังนี้ เรียกไทโรซีน (Tylosin

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕๐ มิลลิกรัม) ฉีดลูกสุกรตัวละ ๑ ซีซี. ต่อวันประมาณ ๒-๓ วัน หรือใช้ยาพวกซัลฟา เช่น ซัลเมท (Sulmet) ไพรีนา ฉีดลูกสุกรหรือใช้เนโอมัยซิน (Neomycin) กรอกให้ลูกสุกรกินประมาณ ๒-๓ วัน หรือให้ปฏิบัติตามข้อเท่าที่ทำการทดลองเคยใช้เทอร์รามัยซิน (Terramycin) ฉีดที่แม่ประมาณ ๑๐ ซีซี. ควบกับฮอร์โมนต์ (Piton) ประมาณ ๒-๓ ซีซี. เข้ากล่อมเนื้อ ปรากฏว่าโรคนี้จะหายในวันที่ ๒-๓ หลังจากฉีดแต่อย่างไรก็ตามก็ไม่ควรละเว้นความสะอาดในค่านอื่น ๆ ด้วย (สุชีพ รัตนสาร, ๒๕๒๖)

การให้อาหารเสริมแก่ลูกสุกร (Creep feed)

ก่อนหยานมลูกสุกรก่อนกำหนดควรจะให้อาหารเสริมแก่ลูกสุกรขณะกำลังอยู่กับแม่สุกร ทั้งนี้เพื่อฝึกหรือให้ลูกสุกรลองชิมอาหารเสริมเพื่อให้เกิดความเคยชิน ถ้าจะหยานมลูกสุกรเมื่ออายุ ๓ สัปดาห์ ก็ควรจะนำอาหารเสริมให้ลูกสุกรลองชิมอาหารในคอกอาหารสำหรับลูก (Reep) เมื่อกลางหรือปลายสัปดาห์ที่ ๒ เมื่อแยกแม่สุกรออกจากลูกสุกรแล้วก็ให้อาหารเสริมต่อไปจนถึงสัปดาห์ที่ ๑๐ การที่ให้อาหารเสริมจนถึงสัปดาห์ที่ ๑๐ นั้นมีเหตุผลหลายประการ ที่สำคัญนั้นคือไม่ต้องการให้ลูกสุกรกระทบกระเทือนกับการเปลี่ยนสูตรอาหารเร็วเกินไป การยั้งระยะเวลาของการเปลี่ยนอาหารจะช่วยให้การเจริญของลูกสุกรเร็วขึ้น ถ้าปฏิบัติเช่นนี้เมื่อถึงสัปดาห์ที่ ๑๐ ลูกสุกรจะหนักประมาณ ๒๔-๒๖ กิโลกรัมหรือกว่านั้น การให้อาหารลูกสุกรกินในระยะนี้ไม่ควรใส่อาหารในรางเป็นจำนวนมาก ๆ ควรจะใส่ครั้งละน้อย แต่บ่อยๆ ครั้งจะทำให้อาหารที่ใส่ให้ลูกสุกรกินมีกลิ่นใหม่และรสชาติชวนกินตลอดเวลาทำให้ลูกสุกรกินอาหารได้มากขึ้น

การให้น้ำแก่ลูกสุกร การให้น้ำในระยะนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญมาก ลูกสุกรทุกตัวควรได้รับน้ำที่สะอาดและปลอดโรค รางน้ำที่ใส่ให้ลูกสุกรกินก็ควรจะทำความสะดวกบ่อยครั้งต่อวัน รางน้ำควรวางให้สูงหรือหาทางป้องกันไม่ให้ลูกสุกรลงไปถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะได้ การให้น้ำในระยะนี้จะขาดไม่ได้ ถ้าขาดจะทำให้ลูกสุกรแคระแกร็นได้เช่นกัน

การหยานนมและชั่งน้ำหนัก

โดยปกติแล้วจะทำการหยานนมลูกสุกรเมื่ออายุครบ ๔ สัปดาห์ ลูกสุกรทุกตัวเมื่อครบกำหนดหยานนมให้ชั่งน้ำหนักก่อนทำการหยานนม ทำการหยานนมควรจะต้องกำหนดให้แน่นอนว่าควรหยานนมเมื่อใด หลังจากชั่งน้ำหนักแล้วให้แยกแม่สุกรออกจากคอกเลี้ยงลูกสุกร ส่วนลูกสุกรให้อยู่ในคอกเดิมหรือคอกเลี้ยงลูกสุกรจนครบอายุ ๔ สัปดาห์ แล้วจึงทำการชั่งน้ำหนักอีกครั้งเมื่ออายุครบ ๔ สัปดาห์

การให้ยาถ่ายพยาธิแก่ลูกสุกร

ในปลายสัปดาห์ที่ ๒ ให้ลูกสุกรได้รับการถ่ายพยาธิด้วยยาจำพวก **Piperazine** โดยผสมในอาหารในอัตรา ๐.๒-๐.๔ กรัม ต่อน้ำหนักตัวของลูกสุกร ๑ กิโลกรัม การปฏิบัติให้ทำดังนี้ให้ลูกสุกรออกอาหารในมือเย็นแล้วในมือเข้านมในอาหาร (จำนวนยาที่ใช้จำนวนน้ำหนักของลูกสุกรทั้งคอก ๐.๒ กรัม) ซึ่งจะให้อาหารลูกสุกรกินในมือนั้นให้หมดพอดีไม่ให้เหลือ และพยายามเฉลี่ยอาหารที่ผสมยาให้ลูกสุกรให้กินทั่วถึงกัน ถ้าให้ยารุ่นก่อน เช่น เทตามิโซล (**Tetamyzol**) หรือไทเบนโซล (**Thibenzole**) ก็ให้คุมจากการใช้ยาชนิดนั้น ๆ ส่วนในรายที่พบพยาธิหรือลูกสุกรที่เลี้ยงในทุ่งหญ้าอาจจะให้ยาถ่ายพยาธิซ้ำอีกครั้งในสัปดาห์ที่ ๑๒

การฉีดวัคซีนป้องกันโรค

โดยปกติลูกสุกรทุกตัวจะหยานนมประมาณสัปดาห์ที่ ๔ โดยสัปดาห์ที่ ๒ หลังจากการหยานนมควรฉีดวัคซีนให้แก่ลูกสุกร โดยใช้วัคซีนประมาณ ๒ ซีซี. หรือ ๑ โคลสทอ ๑ ตัว และซีรัมตัวละ ๕ ซีซี. แต่ถาลูกสุกรที่หยานนมตามกำหนดเมื่ออายุ ๔ สัปดาห์ ควรเว้นไป ๑ สัปดาห์ แล้วจึงทำการฉีดวัคซีนเมื่อสัปดาห์ที่ ๕ วัคซีนที่ฉีดป้องกันโรคในสุกรนั้นนิยมใช้วัคซีน ๒ ชนิด คือ

๑. วัคซีนป้องกันโรคอหิวาต์ (**Swine fever**) เพราะโรคอหิวาต์สุกรเป็นโรคระบาดที่ติดต่ออย่างรุนแรงโรคหนึ่งในสุกร แพร่ระบาดรวดเร็วอัตราการตายสูง โดยเฉพาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในลูกสุกรและสุกรรุ่นดังนั้นเราจึงควรฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรคคอหิวด์เสียก่อน โดยทำการฉีดวัคซีนในสัปดาห์ต่อไปหลังจากถ่ายพยาธิแล้ว

๒. วัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย (Foot&Mouth disease)

การฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย จะกระทำได้หลังจากฉีดวัคซีนคอหิวด์ได้ ๑ สัปดาห์หรือเมื่อลูกสุกรอายุได้ ๒-๒.๕ เดือน โรคชนิดนี้เป็นโรคติดต่อรุนแรงและรวดเร็วมากมักเกิดในสัตว์กับคู เช่น โค, กระบือ, สุกร มักเป็นรุนแรงแต่สุกรเมื่อเป็นโรคนั้นแล้วจะมีอัตราการตายต่ำมาก แต่ทำความสูญเสียมากทางเศรษฐกิจ ทั้งด้านความเสื่อมในตัวสัตว์ กล่าวคือทำให้รูปร่าง กับ ผิวหนังเสีย บางตัวจะเดินกระเเมกตลอดไป สุกรที่อายุน้อยโรคจะรุนแรงขึ้นและอัตราการตายสูงกว่าสุกรระยะอื่น ๆ

การทอนสุกร (Castration)

ลูกสุกรตัวผู้ที่ไม่เก็บไว้ทำพันธุ์ที่จะเลี้ยงขุนส่งตลาดควรจะทำการทอนเมื่ออายุ ๓-๔ สัปดาห์ เพราะแผลจะหายเร็วและน้ำหนักตัวไม่มากซึ่งสะดวกในการจับไม่มีการช็อคแต่อย่าลืมว่าเมื่อจะทอนสุกรนั้นไม่ควรทอนในระยะที่ลูกสุกรหยานนม หรือหลังจากฉีดวัคซีนป้องกันโรคคอหิวด์ หรือหลังจากให้ลูกสุกรกินยาถ่ายพยาธิ ควรจะทำการทอนในช่วงระยะเวลาที่ห่างจากการกระทำเหล่านี้แล้วก่อนหรือหลังประมาณ ๑ สัปดาห์เป็นอย่างน้อย

เครื่องมือที่ใช้ทอน

- ๑. มีดผ่าตัด การทอนตัวผู้ไม่ลำบากมากนัก จะใช้มีดอะไรก็ได้ขอให้ เป็นมีดที่คมหรือใบมีดโกนก็ได้
- ๒. คีมหนีบเส้นเลือด หากมีก็สะดวกยิ่งขึ้น สุกรตัวเล็ก ๆ ใช้คีมหนีบเส้นโลหิตนาน ๆ ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ค้ายตลอดมัต หากสุกรโตหนอยก้ใช้ค้ายตลอดมัตด้วยหากไม่มีคีมจะใช้ค้ายตลอดมัตเลยก็เเคยว้ก็ได้ หรือใช้สันมีดขุดให้เข้าจนขาดไปเองก็ได้
- ๓. ยาต่าง ๆ ที่ใช้ในการรักษาแผลและทำความสะอาดได้แก่ หิงเจอร์ไอโอดีน และซัลฟาไลแผล ยานี้ก็อาจเป็นยาจำพวกเพนนิซิลิน หรือเพนสเตรปรวมทั้งยามาเชื้อต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีตอน

- ๑. จับหรือมัดสุกรให้แน่น จะจับอย่างไรก็ได้ขอสำคัญคือให้การตอนทั่วได้สะดวก
- ๒. ล้างทำความสะอาดบริเวณลูกอ๊อดที่จะควายน้ำยามาเช็ด ฉีดผสมน้ำตามคำแนะนำจากฉลาก

นำจากฉลาก

๓. เช็ดควายน้ำให้แห้ง แล้วทาควยทิ้งเจอร์ไอโอดีน

๔. ใช้มีดซึ่งแช่ในน้ำยามักเช็ด มาทำการผ่าควยมือขวา มือซ้ายจับลูกอ๊อดให้แน่นเท่าไรยิ่งดี จับมีควยลูกอ๊อดขณะควยกับลำตัวที่ละข้าง มาให้ต่ำลงมาทางท้อง (โลหิตจะได้ไม่แข็งหลังจากการตอนแล้ว) มาให้ทะลุหนึ่งและเยื่อทุกชั้นจนถึงลูกอ๊อดให้ยาวพอที่ลูกอ๊อดจะออกมาได้ง่ายระวังอย่าให้ยาวเกินไป หากมือซ้ายจับลูกอ๊อดอยู่แน่นจริง ๆ แล้ว เมื่อมาจะทะเลและลูกอ๊อดจะทะเลตามมือออกมาทันที เมื่อมาແผลพอสมควรแล้วลูกอ๊อดยังไม่ออกก็ให้วางมีดไว้ในน้ำยามาเช็ดโรคเอามือขวาไปช่วยขยับลูกอ๊อดไปมาพร้อมกับช่วยค้ำให้ออกมาข้างนอก เมื่อลูกอ๊อดออกมาแล้วจะเห็นเส้นเลือด ที่มาเลี้ยงที่อวัยวะเป็นเส้นใหญ่และมีเส้นเล็ก ๆ ซาว ๆ ๒ เส้น เส้นหนึ่งเป็นเส้นประสาทอีกเส้นหนึ่งเป็นทางเดินของโลหิต ตัดเส้นเล็ก ๆ ซาว ๆ ๒ เส้น อีกเส้นหนึ่งเป็นเส้นทางเดินของน้ำอสุจิตัดเส้นเล็ก ๆ ๒ เส้นนี้ออกเสียก่อน หรือจะตัดพร้อมกับเส้นโลหิตใหญ่ก็ได้ ใช้คีมหนีบเส้นโลหิตให้แน่นหรือใช้คีมหลอดคีมแล้วตัดลูกอ๊อดออก

จัดการผ่าอีกข้างหนึ่ง โดยวิธีเดียวกันหากมีหมีอันเดียว ก็ปล่อยข้างแรกเอามาหนีบข้างใหม่หากมี ๒ อันก็ใช้อันใหม่หนีบอีกข้างหนึ่งตัดลูกอ๊อดออกแล้วทาควยทิ้งเจอร์ไอโอดีนหรือแอลกอฮอล์ก็ได้ หรืออาจใช้ยานี้ค้ำพวกสเตรปโตมัยซินฉีดเข้าสะโพกสักตัวละ ๑ ซีซี ก็ได้ หากมีแมลงวันตอมก็ใช้ยากันแมลงวันทาปากแผลควายน้ำยามันหุ้มคลุมคั้นหม้อ หรือใช้ลูกเหม็นผสมยาไล่แมลง

ในปัจจุบันนี้ได้มีผู้ตอนสุกรโดยวิธีนี้การผ่าเพื่อเอาแม่ค้อนออกโดยให้มีแผลเพียงแผลเดียววิธีนี้จะทำได้โดยขี้นเปิดอ๊อดให้แน่นแล้วใช้มีดมาตรงรอยตะเข็บของอ๊อดทั้ง ๒ ข้าง จากนั้นก็ขามีคีมที่ลูกอ๊อดทั้ง ๒ ข้าง ลูกอ๊อดก็จะทะเลออกมา ส่วนการผูกและตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็ทำเช่นเดียวกับวิธีคอนแบบสองแฉกการตอนโดยการทำให้มีแฉกเดียวจะทำให้ลูกสุกรเจ็บปาก
แฉกน้อยลง (สุวิทย์, เทียรทอง, ๒๕๒๖)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒๒/๑๒/๒๕๖๓
บทที่ ๔

สไลด์ประกอบคำบรรยาย เรื่อง การดูแลแม่และลูกสุกร
SOUND SLIDE ON THE BROOD SOW AND LITTER.

ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
๑	การดูแลแม่และลูกสุกร	สไลด์ประกอบคำบรรยาย เรื่อง การดูแลแม่และลูกสุกร
๒	ผู้จัดทำ	จัดทำโดย นายแคนชัย วงศ์พิมพ์ นักศึกษาชั้นปีที่ ๕ สาขาครุศาสตร์เทคโนโลยีการผลิตสัตว์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
๓	อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ จุฬารัตน์ ศรีพรหมมา อาจารย์ ไพรัตน์ พักน้อย
๔	ภาพแม่สุกรนอนให้ลูกคูดนม	ตามธรรมชาติแล้วสิ่งมีชีวิตไม่ว่าจะเป็นพืชหรือสัตว์ เมื่อถึงวัยหนุ่มสาวย่อมจะผสมพันธุ์ เพื่อจะแพร่พันธุ์และป้องกันมิให้สูญพันธุ์ ชธรรมชาติได้สร้างความสมดุลของสิ่งมีชีวิตที่มีอยู่ในโลกอยู่แล้ว ดังนั้นการคลอดลูกของแม่สุกรโดยธรรมชาติแน่นอนว่าจะต้องมีลูกสุกรตายไปบ้าง และหลังจากลูกสุกรคลอดออกมาแล้วระยะที่อยู่กับแม่สุกร ก็

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
		<p>จะมีการตายอีก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะแม่อสุกรมปริมาณ น้ำนมที่เลี้ยงลูกไม่เพียงพอ หรืออาจจะถูกภัยจากสภาพแวดล้อมสุกรหรือคชวิฑ์ก็จะเป็นตัวที่แข็งแรงที่สุด ต่อมา มนุษย์เริ่มเข้ามาับพาทกับชีวิตความเป็นอยู่ของสุกร เนื่องจากความต้องการอาหารโปรตีนจากเนื้อของสุกร เมื่อประชากรของโลกเพิ่มขึ้น พื้นที่การผลิตอาหารนอยลง แต่ความต้องการอาหารโปรตีนเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีมนุษย์ต้องใช้วิชาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาช่วย ในการเลี้ยงสุกร เพื่อให้ได้ผลผลิตอย่างเต็มที่ สโลค ชุคนี้จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดการดูแลแม่และลูกสุกร โดยเฉพาะช่วงก่อนคลอดและหลังคลอดไปจนถึงระยะหย่านม เพื่อให้แม่สุกรและลูกสุกรที่ได้มีสุขภาพดีและแข็งแรง ซึ่งระยะทั้งหมดนี้จะรวมเวลาดังกล่าวประมาณเกือบ ๕ เดือน</p>
๕	คอกคลอดแบบ ชาวบ้านใช้	<p>เมื่อถึงระยะใกล้คลอด ต้องเตรียมคอกสำหรับคลอด เกษตรกรระดับชาวบ้านที่เลี้ยงสุกรรายละ ๔-๕ ตัว จะมีคอกคลอดที่เตรียมแฉงไม้ ซึ่งอาจจะเป็นแฉงไม้ไม้กั้นมุมโคมุมหนึ่งพอที่จะให้ลูกสุกรเข้าไปอยู่ได้ เพื่อกันแม่อสุกรทับหรือเหยียบลูกของมัน ซึ่งอาจจะทำให้พิการหรือตายได้</p>
๖	คอกคลอดแบบ การค้า	<p>การเลี้ยงสุกรเป็แบบการค้ามากขึ้น โรงเรือนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ก็ทันสมัยยิ่งขึ้นลักษณะคอกคลอดจะเป็นโครงเหล็ก ภายในจะมีเครื่องอำนวยความสะดวกในคอกคลอดพร้อม ซึ่งเหมาะกับการเลี้ยงสุกรเป็นการค้าในปัจจุบัน</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
๘	เครื่องอำนวยความสะดวกในคอกคลอด	ภายในคอกคลอดจะมีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น รางน้ำ รางอาหาร ควางไฟ ฟางข้าวแห้ง เพื่อความสะดวกสบายของแม่และลูกสุกร และปฏิบัติงานโดยไม่รบกวนแม่สุกรในขณะที่เลี้ยงลูก
๘	ที่วางข้างคอกทั้ง ๒ ข้างและควางไฟ	ที่วางข้างคอกทั้ง ๒ ข้าง จะมีรางน้ำสำหรับลูกสุกรดื่ม และเป็นที่หลบไม้ให้แม่สุกรพึบ ควางไฟทั้ง ๒ ข้างก็จะให้ความอบอุ่นแก่ลูกสุกรแรกคลอด เพราะระบบบังคับอุณหภูมิร่างกายของลูกสุกรยังไม่เริ่มทำงานได้ถูกต้อง จนกว่าลูกสุกรจะมีอายุเลย ๒ วันไปแล้ว ลูกสุกรต้องการความอบอุ่นจากควางไฟไปจนถึงอายุประมาณ ๘ วัน
๙	พื้นคอกคลอด	คอกคลอดแบบทันสมัย พื้นคอกจะถูกยกโดยมีพื้นที่ของระบายมูลและปัสสาวะลงด้านล่าง เรียกว่าพื้น slate พื้นแบบนี้จะช่วยมิให้ลูกสุกรหนาวหรือร้อนเกินไป เมื่อมีอากาศเปลี่ยนแปลงและพื้นคอกจะแห้งอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงช่วยลดความชื้นภายในคอก ทำให้การแพร่กระจายของเชื้อโรคลดน้อยลง
๑๐	ทำความสะอาดคอกคลอด	ก่อนที่จะนำแม่สุกรเข้าคอกคลอด ควรจะล้างคอกให้สะอาดแล้วทิ้งไว้ให้แห้งประมาณ ๕-๗ วัน เพื่อตัดวงจรชีวิตของเชื้อโรคและพยาธิ หลังจากนั้นให้เข้ามาเช็ดโรคแล้วปล่อยให้คอกแห้งก่อนที่จะนำแม่สุกรเข้าคอกคลอด การเข้ามาเช็ดโรคควรใช้กับเครื่องพ่น หนีให้ทั่วบริเวณคอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
๑๑	ทำความสะอาด แม่มุข	การทำความสะอาดร่างกายแม่มุข ก่อนนำเข้าคอกทำ ความสะอาดด้วยสบู่ยาธรรมชาติ โดยใช้แปรงที่มีขนแข็งดู ให้ทั่วบริเวณร่างกายโดยเฉพาะคางข้าง ลำตัวพื้นที่ หรือบริเวณเต้านม ทั้งนี้เพื่อให้สิ่งสกปรกและไขของพยาธิ ออกให้หมดแล้วใช้ยาฆ่าเหาไร ภายหลังจากล้างร่างกาย แล้วประมาณ ๑ อาทิตย์ ก่อนคลอดควรฉายพยาธิให้แม่มุข ก่อน
๑๒	อาหารก่อน คลอด	การให้อาหารก่อนคลอดควรลดปริมาณที่ให้แม่มุขก่อน กำหนดคลอด ๔-๕ วัน โดยให้เพียงวันละ ๒.๕-๒.๘ กก. อาหารที่ให้แม่มุขในระยะนี้ ควรมีลักษณะช่วยเป็นยาระบาย เช่น รำข้าวลงในสูตรอาหาร ปกติสูตรทองในระยะปลาย จะได้รับอาหารถึง ๕ กก. ในวันที่คลอดควรให้แต่น้ำสะอาด อย่างเดียวเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้แม่มุขคลอดยากและ หลังจากคลอดควรให้น้ำให้มาก
๑๓	ลักษณะแม่มุข ใกล้คลอด	แม่มุขใกล้คลอดจะมีลักษณะของอวัยวะเพศบวมแดงออก ชมพู เต้านมบริเวณหัวนมและฐานนมก็มีสีแดงออกชมพูเช่น กัน ขบวนการแม่มุขจะกระวนกระวาย ลูกดิ้นดิ้น
๑๔	รีคนมแม่มุข	ภายในเวลา ๓-๕ วัน สุกอาจจะคลอดก่อนหรือหลัง กำหนดคลอดได้ การที่จะตรวจเช็คความแม่มุขจะคลอดในวัน ใดนั้นทำได้อีกวิธีโดย การรีคนมจากแม่มุข ถ้าน้ำนมไม่ ออกแสดงว่ายังไม่ถึงระยะใกล้ที่จะคลอด แต่ถ้ามีน้ำนมออก แล้วภายใน ๒๔ ชั่วโมง หลังมีน้ำนมก็จะคลอดจะต้องเทียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
		การรับการทดลองต่อไป
๑๕	อุปกรณ์และเครื่องมือทำทดลอง	<p>อุปกรณ์และเครื่องมือใช้สำหรับทำการทดลอง จัดหาฟางข้าวหรือหญ้าแห้งที่สะอาดเตรียมหลอดไฟขนาดอย่างน้อย ๖๐ แรงเทียนไว้ในคอกทดลอง เพื่อให้ความอบอุ่น แก่ลูกสุกรในฤดูกาลที่มีอากาศหนาว อาจจะต้องเตรียมหลอดไฟที่ร้อนถึง ๒๐๐ แรงเทียน ในบริเวณคอกทดลอง ควรจะมีฟางข้าวหรือหญ้าแห้งที่จะช่วยให้ลูกสุกรมีความอบอุ่นเพียงพอสำหรับ ๑ สัปดาห์แรกหลังจากคลอด นอกจากนี้เตรียมเครื่องมืออื่น ๆ เพื่อการปฐมพยาบาล เมื่อลูกสุกรคลอดเครื่องมือที่ใช้ในการปฐมพยาบาล ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ฉาแห้งที่สะอาด ๒-๓ ผืนหรือฟางข้าวสะอาด ๆ ไว้สำหรับเช็ดสุกรเมื่อคลอดออกมาใหม่ ๆ ๒. คีมตัดเขี้ยว ๓. คีมตัดเบอร์หู ๔. ค่ายผูกสายสะดือ เบอร์ ๒๐ หรือเบอร์ ๒๒ ๕. เข็มและหลอดฉีดยาขนาด ๑๐ ซีซี. ๖. ยาต่าง ๆ เช่นยาฆ่าเชื้อโรค หิงเจอร์ไอโอดีน ๗. สำลี <p>เครื่องมือเครื่องใช้ดังกล่าวข้างต้น สำหรับเข็มและหลอดฉีดยาเท่านั้นที่ต้องต้มเสียก่อน นอกนั้นก็ให้นำไปใช้ให้เข้าน้ำยาฆ่าเชื้อโรคเช่น คางทับทิม</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
๑๖	<p>กระดาษบันทึก การคลอด</p>	<p>กระดาษบันทึกรายละเอียดที่เตรียมไว้เมื่อแม่ลูกคลอดลูกออกมาแล้ว จะได้บันทึกจำนวนลูกสุกรที่คลอดออกมาทั้งหมดตามแบบฟอร์มของระเบียบที่ใช้ เช่น จำนวนลูกสุกรทั้งหมดที่คลอด เพศ จำนวนลูกสุกรที่ตายก่อนคลอด(Stillborn) ตายหลังคลอด และน้ำหนักเมื่อแรกคลอด</p>
๑๗-๑๘	<p>การคลอดของ แม่สุกรตาม ธรรมชาติ</p>	<p>สุกรเป็นสัตว์ที่ให้ลูกได้ครั้งละหลาย ๆ ตัว การคลอดใช้เวลาเฉลี่ยประมาณ ๑๕๐ นาที หรือ ๒ ชั่วโมงครึ่งระยะทางระหว่างการคลอดของลูกสุกรแต่ละตัวเฉลี่ยประมาณ ๑๖ นาที นับเป็นค่าทางคำนวณ แต่โดยความจริงแล้ว การคลอดลูกสุกรอาจจะออกมาติด ๆ กันและบางครั้งคลอดตัวก่อนนานเป็นชั่วโมงตัวต่อไปก็ยังไม่ออกตามมา การคลอดทั้งช่วงนานโอกาสที่สายสะดือจะขาดจากรกก่อนคลอดยิ่งมากขึ้น และผลที่ตามมาคือ ความแข็งแรงของลูกสุกรยิ่งลดลงหรืออาจตายเสียตั้งแต่ยังไม่คลอด การคลอดของสุกรต่างจากสัตว์เลี้ยงชนิดอื่น ตรงที่ลูกสุกรเอาขาหลังออกและเอาจมูกออก ซึ่งถือว่าเป็นท่าคลอดปกติ ถ้าผิดจาก ๒ ท่านแล้วเรียกว่าคลอดผิดปกติ ทำให้เวลาในการคลอดนาน ผู้เลี้ยงอาจช่วยได้โดยใช้มือที่สะอาดดวงออกมาหรือโซ่ที่ช่วยในการบีบตัวของมดลูกหนีเข้าไป เมื่อลูกสุกรคลอดออกมาหมดแล้วรกก็จะหลุดตามมาเป็นสิ่งสุดท้าย</p>
๑๙-๒๐	<p>การตรวจเช็ค เยื่อเมือก</p>	<p>การตรวจเช็คเยื่อเมือกเมื่อลูกสุกรคลอดออกมาใหม่ ๆ ตัวจะเปียกและมีเมือกที่ปากและจมูกจะต้องเช็ดร่างกายลูกสุกรให้</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
		<p>แขงควยบาศะอาดหรือฟางแขง จากนั้นก็เอาเยื่อมาง ๆ ที่หุ้มตัวลูกสุกรออกโดยเฉพาะเยื่อที่หุ้มจมูกและปากควรเช็ด และควักเอาเยื่อเมือกออกจากปากลูกสุกรโดยเร็วเป็นการป้องกันลูกสุกรสำคัญและช่วยให้ลูกสุกรตัวแขงโดยเร็วที่สุด</p>
๒๑	<p>สายสะคือลูกสุกรติดกับแม่</p>	<p>เมื่อลูกสุกรคลอดใหม่ ๆ สายสะคือจะติดระหว่างสะคือลูกสุกรกับรกของแม่ ซึ่งเป็นเส้นหลอดเลือดขีวชีวิตเพราะทำหน้าที่นำอาหารและออกซิเจนจากแม่มาเลี้ยงทารกในมดลูกและนำของเสียจากทารกกลับไป ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วสายสะคือมีลักษณะยืดหยุ่นและขึงตึงไค่ คือมีความเหนียวไม่ขาดง่ายโดยเฉลี่ยแล้วสายสะคือจะขาดภายใน ๔ นาทีต่อประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ สายสะคือจะขาดทันที เมื่อคลอดออกมา มีบางพวกสายสะคือจะขาดก่อนคลอดเล็กน้อย โดยมากจะเกิดกับสุกรที่คลอดตัวหลัง ๆ มากกว่า ตัวที่คลอดก่อน</p>
๒๒	<p>ตัดสายสะคือ</p>	<p>การตัดสายสะคือ ใช้ค้ายขมทิ้ง เจอร์ไอโอไดนัมที่สายสะคือห่างจากตัวลูกสุกร ๑-๑.๕ นิ้วซึ่งความยาวขนาดนี้ จะทำให้สายสะคือติดถึงพื้น แล้วจึงใช้กรรไกรตัดสายสะคือ เอาทิ้ง เจอร์ไอโอไดนัมที่สายสะคือตรงรอยตัด การตัดสายสะคือควรทำด้วยความระมัดระวัง เพราะอาจทำให้ลูกสุกรเป็นได้เลื่อนไค่</p>
๒๓	<p>การตัดเชี้ยว</p>	<p>หากการตัดเชี้ยวเพื่อป้องกันเชี้ยวของลูกสุกรที่แม่แทนมของแม่สุกรทำให้เกิดบาดแผล อาจทำให้ไม่มีน้ำนมเลี้ยงลูกไค่ เชี้ยวลูกสุกรมี ๔ คู่ ข้างบน ๒ คู่ ข้างล่าง ๒ คู่ ใช้กรรไกรตัดออกหมดทุกคู่ ตัดให้ชิดเหงือก แควยให้ถูกเหงือก</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
		เพราะอาจจะทำให้เกิดบาดแผลดูสุกรจะคูกน้ำหนักลำบาก
๒๔	ดูสุกรกินนมแรกคลอด	<p>เมื่อตัดเชี้ยวเสร็จแล้ว ก็จัดการให้ดูสุกรคูกน้ำหนักแม่โดยเร็ว น้ำนมแม่ในระยะแรกคลอดเรียกว่า นมน้ำเหลือง (Colostrum) ซึ่งมีลักษณะข้นเหลืองกว่านมธรรมดา ซึ่งประกอบไปด้วยสารโปรตีนจำนวนมากเป็นพิเศษ โดยเฉพาะสารกลูบูลิน ซึ่งเป็นโปรตีนที่เป็นส่วนประกอบของความต้านทานโรค ดูสุกรจะได้รับสารต้านทานโรคจากนมน้ำเหลืองนี้เท่านั้น สารต้านทานโรคนี้จะทำหน้าที่ป้องกันการติดเชื้อต่าง ๆ เช่น เชื้อโรคที่เป็นสาเหตุของโรคท้องร่วง ซึ่งมีอยู่มากมายตามพื้นคอกและบรรยากาศรอบ ๆ ตัว ส่วนประกอบของนมน้ำเหลือง จะเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะส่วนของโปรตีนจะลดลง จึงทำให้สภาพลักษณะสีของนมและความเข้มข้นเปลี่ยนไปจนกลายเป็นน้ำนมธรรมดา มีสีขาวและความเข้มข้นจางลงหรือเริ่มเปลี่ยนตั้งแต่ ๒๔ ชั่วโมงหลังคลอด จึงจำเป็นมากที่จะต้องพยายามให้ดูสุกรทุกตัวได้คูกนมน้ำเหลืองให้มากที่สุด หากเป็นไปได้ควรให้ดูสุกรได้คูกนมน้ำเหลืองภายใน ๖ ชั่วโมงหลังคลอด</p>
๒๕	ตัดเชือรหู	ดูสุกรทุกตัวที่คลอดออกมาจะต้องได้รับการตัดเชือรหูเพื่อประโยชน์ในการทำระเบียบประวัติ
๒๖	แบ่งส่วนหูสุกร	วิธีการตัดเชือรหู เราจะแบ่งใบหูออกเป็น ๓ ส่วนคือ บริเวณโคนหู กลางหู และปลายหู ในแต่ละหูจะแบ่งออกเป็นหูคานบนและหูคานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
๒๙	แทนตัวเลขหู	และส่วนที่แบ่งหูออกเป็น ๓ ส่วน จะถูกแทนด้วยตัวเลข โดยให้หูขวาข้าง แทนเลขหลักหน่วย หูซ้ายข้างล่างแทน เลขหลักสิบ หูซ้ายข้างบนแทนเลขหลักร้อย หูขวาข้างบน แทนเลขหลักพัน โดยโคนหูใช้เลข ๑ ทดางหูใช้เลข ๔ ปลายหูใช้เลข ๓ แทนแต่ละส่วน และการตัดหูจะตัดจาก เลขน้อยไปหาเลขมาก
๒๘-๒๙	ตัวอย่างการ ตัดเมอริหู	เช่นลูกสุกรผสมเบอร์ ๑๘๘๘ ตัดได้โดย ตัดกลางหูขวาข้าง ๑ ครั้ง แล้วตัดที่โคนหูซ้ายข้างและปลายหูซ้ายข้างละ ๒ ครั้ง ตัดปลายหูซ้ายข้างบน และโคนหูซ้ายข้างบนแห่งละ ๒ ครั้ง และตัดที่โคนหูขวานอีก ๑ ครั้ง ก็จะได้ลูกสุกร ผสมที่มีเบอร์ ๑๘๘๘ ตามต้องการ เมื่อตัดเมอริหูเสร็จแล้ว ใช้หิ้งเจอร์ไอโอดีนทาเพื่อฆ่าเชื้อโรค
๓๐	ฝากลูกสุกร กำพรา	สำหรับลูกสุกรที่แม่ตาย หลังจากคลอดลูกแล้วหรือตายด้วย สาเหตุใด ๆ ก็ตาม หรือลูกสุกรไม่มีน้ำนมให้ลูกกินให้เอา ลูกสุกรเหล่านั้นฝากกับแม่สุกรตัวอื่น ที่มีลูกน้อยภายใน ๑๒ ชั่วโมง หลังจากคลอดจนท้องรอกจนแน่ใจว่าแม่สุกรยอม รับลูกที่ฝากเข้ามาเลี้ยง ถ้าแม่สุกรไม่ยอมรับจะช่วยให้โดย เอาอาหารเทียมนมมาเลี้ยงลูกสุกร
๓๑	ฉีดวัคซีนเหล็ก	การฉีดวัคซีนเหล็ก เพื่อป้องกันโรคโลหิตจาง เนื่องจากลูก สุกรในระยะหลังคลอด มีความต้องการธาตุเหล็กสูง ดังนั้น ภายหลังจากการคลอด ๑-๓ วัน จะต้องฉีดวัคซีนเหล็กประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ มิลลิกรัมต่อตัวและอีก ๑ สัปดาห์ฉีดอีกครั้งหนึ่งใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
		ปริมาณที่เท่ากัน โดยฉีดบริเวณกล้ามเนื้อคอหรือกล้ามเนื้อโคนขา
๓๒	ให้ยาทางปาก	การให้ยาทางปาก เพื่อป้องกันโรคที่เกิดกับลูกสุกรระยะแรกคลอดลูกสุกรส่วนมากในระยะแรกคลอดนี้ ส่วนมากเป็นโรคท้องร่วงของลูกสุกร ทำให้ลูกสุกรท้องร่วงมีลักษณะเป็นน้ำหรือมีลักษณะเหลว ๆ สีขาว จนถึงสีเหลืองมีกลิ่นคาว เมื่อเป็นแล้วจะทำให้ลูกสุกรเจ็บโตช้า นิยมป้องกันโดยให้ยาปฏิชีวนะหรือยาชนิดต่าง ๆ เช่น ใช้ NF ๑๘๐ กรอกให้ลูกสุกรกินประมาณ ๒ ถึง ๓ วัน หรือให้ยาไทโรซีน นีคให้ลูกสุกรตัวละ ๑ ซีซี. ต่อวัน ฉีดประมาณ ๒-๓ วัน
๓๓	การสอดยยาปฏิชีวนะที่ช่องคลอด	หลังจากที่แม่สุกรคลอดลูก อาจทำให้ช่องคลอดหรือมดลูกอักเสบ ควรทำการป้องกันโดยให้ยาป้องกันการอักเสบนี้หรือสอดไว้ในช่องคลอดเพื่อป้องกัน การเกิดสาเหตุอื่น ๆ ต่อไป เช่น แม่สุกรไม่มีน้ำนมหรือน้ำนมน้อย
๓๔	เพิ่มปริมาณอาหาร	หลังจากคลอดในวันแรกแม่สุกรบางตัว อาจจะไม่กินอาหารหรือบางตัวอาจจะกิน ถ้ากินก็ควรให้อาหารประมาณวันละไม่เกิน ๑ กิโลกรัมแล้วค่อย ๆ เพิ่มปริมาณให้มากขึ้นได้ภายใน ๕-๗ วัน โดยให้เพิ่มวันละ ๐.๕ กิโลกรัม ปริมาณอาหารที่ให้ควรให้แม่สุกรกินในระยะนี้ลูกสุกรยังกินอาหารเสริมไม่ได้ คือเพิ่มปริมาณอาหารที่แม่สุกรต้องการเพื่อการดำรงชีพของแม่สุกรคือวันละประมาณ ๒ กก. และเพิ่มอีก ๐.๔ กก. ต่อลูกสุกร ๑ ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
๓๕	แยกนมสุกร	เมื่อลูกสุกรมีอายุประมาณ ๑๐ วันควรหัดให้ลูกสุกรกินอาหารเสริม ทั้งนี้ควรตั้งน้ำสะอาดที่มียาปฏิชีวนะละลายอยู่ให้ลูกสุกรกินด้วย อาหารเสริมสำหรับลูกสุกรควรให้กินไปจนถึงสัปดาห์ที่ ๑๐ ทั้งนี้โดยปกติจะหยานนมประมาณอายุ ๔ สัปดาห์แต่ที่ให้กินอาหารเสริมถึงสัปดาห์ที่ ๑๐ เพราะอายุเสริมเป็นอาหารที่มีโปรตีนและพลังงานสูงจำเป็นต่อการเจริญเติบโตในระยะนี้
๓๖-๓๗	อุปกรณ์การตอน	ลูกสุกรที่ไม่เก็บไว้ทำพันธุ์เป็นตัวผู้ หากจะเลี้ยงเพื่อขุนส่งตลาด ควรทำการตอนเมื่ออายุ ๓-๔ สัปดาห์ การตอนในระยะนี้จะสะดวกในการจับ ช่วยกำจัดกลิ่นเพศในเนื้อสุกร การเจริญเติบโตจะเร็วขึ้น ไม่คักคองเหมือนสุกรที่ไม่ได้รับการตอนและแผลจะหายเร็ว อุปกรณ์ที่ใช้ในการตอน ได้แก่ มีดผ่าตัด คีมหนีบเส้นเลือด ยาฆ่าเชื้อ ภาชนะใส่น้ำ และสำลี
๓๘	อวัยวะสืบพันธุ์เพศผู้ของสุกร	อวัยวะสืบพันธุ์ที่สำคัญของสุกรเพศผู้ คืออวัยวะที่ทำหน้าที่ในการสร้างอสุจิและฮอร์โมนเพศผู้ มีอวัยวะประกอบ เช่น ท่ออสุจิ ท่อน้ำกาม ลิงค์ และมีเส้นเลือด เส้นประสาท ขนานกับท่ออสุจิ ซึ่งเราจะตัดทั้ง ๓ เส้นนี้ออก
๓๙	จับลูกสุกรสำหรับตอน	การจับลูกสุกรเพื่อให้สะดวกในการตอนให้ผู้ช่วยทำการตอนไว้มือจับขาหลัง โดยจับมือตะขาให้หัวลูกสุกรห้อยลงแล้วหันคานท้องของลูกสุกรเข้าหาตัวผู้จับแล้วสอดเข้าหว่างขาไว้ขาหนีบไว้ ซึ่งการจับแบบนี้จะทำให้ผู้ตอนสะดวกในการตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

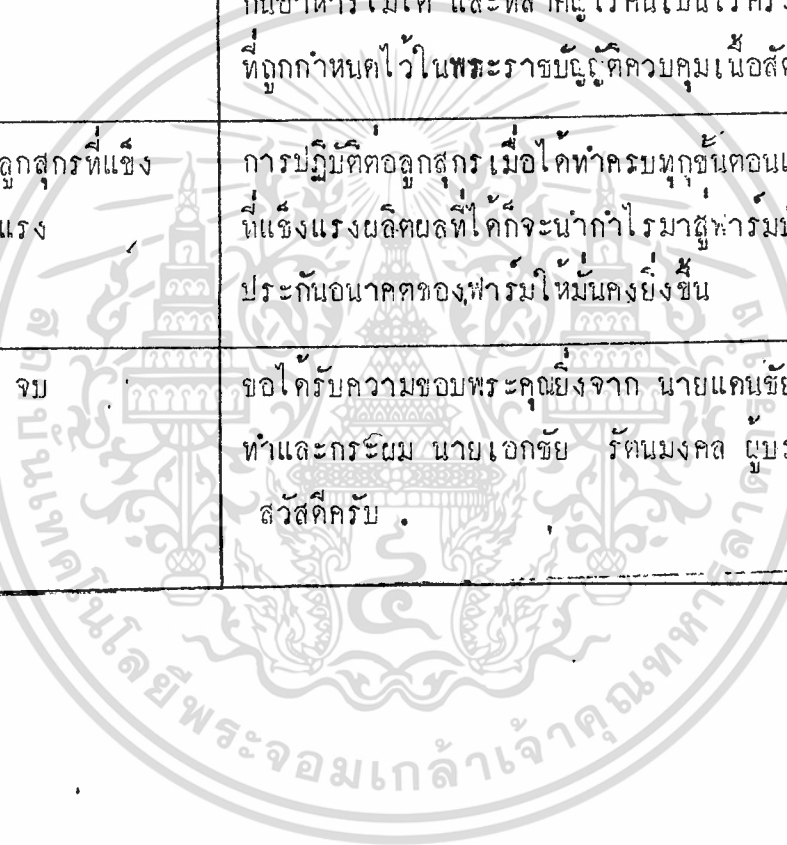
ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
๕๐	หาเม็คองทะ	ไข่นิวโลเม็คองทะให้ขึ้นมาพอเห็นลักษณะเม็คองทะชัด เจนและตั้งพ็อตสะควกในการผ่า
๕๑	ตำแหน่งที่มา	การผ่าควรมาให้แปลค่าลงมาทางคานทอง เพื่อที่โลหิต และน้ำเหลืองจะได้ไม่แข็งหลังจากตอน
๕๒	การผ่า	โดยผ่าให้ทะลุหนังและเนื้อเยื่อทุกชั้น จนถึงเม็คองทะ ให้ยาวพอที่จะให้เม็คองทะออกมาได้ง่าย และไม่ให้แผล ยาวจนเกินไป ซึ่งมีจับลูกอองทะแน่นจริง ๆ แล้วเมื่อผ่า เม็คองทะจะทะลักออกได้ง่าย
๕๓	เม็คองทะตัด กับตัว	เมื่อเม็คองทะออกมาแล้วจะเห็นเส้นเลือดที่มาหล่อเลี้ยง เม็คองทะเป็นเส้นใหญ่ และมีเส้นเล็ก ๆ สีขาวอยู่ ๒ เส้น เส้นหนึ่งเป็นเส้นทางเดินของอสุจิ อีกเส้นหนึ่งเป็น เส้นประสาท ซึ่งในลูกสุกรระยะนี้จะมองเห็นได้ยากเพราะ ยังไม่เจริญเต็มที่
๕๔	ตัดเส้นเลือด	แล้วไขค้ายมุดเส้นต่าง ๆ รวมทั้งเส้นเลือดที่มาหล่อเลี้ยง เม็คองทะให้ห่างเม็คองทะประมาณ ๑ เซนติเมตร มัดให้ แน่นพอที่จะไม่ให้คายนหลุดได้ง่ายแล้วตัดเอาลูกอองทะออก แล้วจัดการผ่าอีกข้างโดยวิธีเดียวกัน
๕๕	ทายาซาเชื้อ	เมื่อตัดเอาเม็คองทะออกแล้ว หากด้วยทิ้งเจอร์ไอโอติน จะใช้ซิลฟาไลสแดลก็ได้ หากมีแมลงวันคอมโซร่ากันแมลง วันทาปากแดลด้วยน้ำมันผสมกับคินหม้อ หรือใช้ดูกเห็บหม ผสมยาไลสแดล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
๔๖	ถ่ายพยาธิ	ในปลายสัปดาห์ที่ ๗ หรือต้นสัปดาห์ที่ ๘ ให้ลูกสุกรได้รับ การถ่ายพยาธิด้วยยาจำพวก piperazine หรือ Banminth โดยผสมในอาหาร อัตราส่วน ๐.๒-๐.๔ กรัมต่อน้ำหนักสุกร ๑ กิโลกรัมโดยใช้ลูกสุกรรอคอาหารมือนิ่มแล้วมือนำเข้า ถิ่นผสมยาในอาหารให้กิน
๔๗	เครื่องมือฉีดวัคซีน	หลังจากถ่ายพยาธิแล้วในสัปดาห์ต่อไปควรมีฉีดวัคซีน วัคซีนที่สำคัญที่ของฉีดคือ วัคซีนป้องกันโรคคหิวคอต และวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย ทั้งนี้วัคซีนแต่ละชนิดจะฉีดห่างกัน ๑ สัปดาห์ อุปกรณ์ที่ใช้ฉีดวัคซีน ได้แก่ ชนิดวัคซีนป้องกันโรค เข็มฉีดยา กระจกฉีดยา ยาฆ่าเชื้อและสำลี
๔๘	ตัวอย่างชนิดวัคซีน	วัคซีน ๒ ชนิดที่จำเป็นต่อชนิดนี้ให้แก่ลูกสุกรหลังหย่านม คือวัคซีนป้องกันโรคคหิวคอต และวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย วัคซีนทั้ง ๒ ชนิดนี้จะซื้อได้ที่หน่วยสัตวแพทย์ที่ประจำอยู่ในที่นั้นหรือจากกรมปศุสัตว์
๔๙	ฉีดวัคซีนป้องกันโรคคหิวคอต	การฉีดวัคซีนป้องกันโรคคหิวคอตในสุกรเล็กจะฉีดเข้ากล้ามเนื้อ โดยฉีดเข้ากล้ามเนื้อคอ หรือกล้ามเนื้อโคนขาหลัง การฉีดยาต้องระมัดระวังเรื่องเข็มฉีดยาต้องสะอาดด้วย มิฉะนั้นอาจเป็นสาเหตุให้ลูกสุกรติดเชื้อโรคได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	บรรยาย
๕๐	ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและ เท้าเปื่อย	ส่วนการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยให้ลูกสุกรจะ ทำการฉีดเข้าใต้บริเวณผิวหนัง อาจเป็นบริเวณใบหูเห็บที่ ฉีดวัคซีนชนิดนี้ป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย เพราะโรคนี ระบาดรวดเร็วแต่ไม่ถึงกับทำให้สัตว์ตาย แต่จะซึมยอเพราะ กินอาหารไม่ได้ และที่สำคัญ โรคนีเป็นโรคระบาดที่สำคัญที่สุด ที่ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมเนื้อสัตว์ในประเทศไทย
๕๑	ลูกสุกรที่แข็งแรง	การปฏิบัติต่อลูกสุกร เมื่อใดที่ครบทุกขั้นตอนแล้วก็จะได้ลูกสุกร ที่แข็งแรงผลผลิตที่ได้ก็จะนำกำไรมาสู่ฟาร์มนี้ นั่นก็หมายถึง การ ประกันอนาคตของฟาร์มให้มั่นคงยิ่งขึ้น
๕๒	จบ	ขอได้รับความขอบพระคุณยิ่งจาก นายแคนชัย วงศ์พิมพ์ ผู้จัด ทำและกรรม นายเอกชัย รัตนมงคล ผู้บรรยาย สวัสดิ์ศรีครับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างชุดอุปกรณ์การสอน เรื่องสไลด์ประกอบคำบรรยาย
 เรื่องการดูแลแม่และลูกสุกรมีดังนี้

๑. คอกคละลูกสุกร
๒. สุกร
๓. फिल्मสไลด์
๔. กล้องฉายรูป
๕. ชารท์
๖. ปากกาเขียนชารท์
๗. เครื่องมือทำการสอน
๘. อุปกรณ์การฉีดวัคซีนเหล็ก
๙. อุปกรณ์การฉีดวัคซีน
๑๐. คีมตัดเขี้ยว
๑๑. อุปกรณ์การคลอด
๑๒. กรรไกรขลิบหู

วิธีการทำ

๑. ถ่ายภาพ ตาม **Script** ที่เขียนไว้จนครบจำนวน ๕๒ ภาพ
๒. บันทึกคำบรรยายลงในเทปและอัดทำเป็นแบบ **Synchronize**
๓. นำสไลด์ที่ถ่ายทำได้เสร็จแล้วพร้อมทั้งคำบรรยายและทำ **Synchronize** แล้วมานายคุดหาข้อบกพร่อง
๔. แก้ไขจุดบกพร่องจากสไลด์ เช่น ควรมีภาพเพิ่มเติม เป็นต้น

สรุปการดำเนินงาน

ในการดำเนินงานการจัดทำบัญชีพิเศษ เกี่ยวกับชุดอุปกรณ์ประกอบการสอนในหัวข้อเรื่อง สไลด์ประกอบคำบรรยายเรื่อง การดูแลและดูแลลูกสุกรนั้นสามารถสรุปการดำเนินงานดังนี้

๑. ในเวลาในการดำเนินงานตั้งแต่ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๓ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จึงเสร็จเรียบร้อย
 ๒. ดึงค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ๑,๕๘๐ บาท
 ๓. ได้สไลด์เรื่องการดูแลและดูแลลูกสุกร จำนวน ๕๒ ภาพ
 ๔. เพื่อบรรยายซึ่งทำเป็นแบบ **Synchronize** กับสไลด์ ๑ ม้วน ซึ่งใช้เวลาในการบรรยายประมาณ ๒๔ นาที
 ๕. **Script** คำบรรยาย ๑ ชุด
- อุปกรณ์ที่สามารถนำมาใช้ส่วนหัวข้อเรื่อง การดูแลและดูแลลูกสุกรได้หรือใช้สำหรับฉายให้เกษตรกรที่เข้าฝึกอบรมการเกษตรหลักสูตรระยะสั้นได้

บทที่ ๕

ข้อเสนอแนะ

ในการทำสไลด์ประกอบคำบรรยายเรื่องการดูแลและดูแลลูกสุกร ในช่วงระยะเวลาการทำอุปกรณผู้จัดทำได้ประสบปัญหาต่าง ๆ และได้ทำการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ปัญหาดังกล่าว ที่ผู้จัดทำได้ประสบมา ผู้จัดทำขอเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไข เพื่อเป็นแนวในการปรับปรุงในการสร้างชุดอุปกรณให้ดียิ่งขึ้นและประหยัดค่าใช้จ่ายในการสร้างชุดอุปกรณ

ปัญหาและการแก้ไข ข้อเสนอแนะ

๑. หนังสืออ้างอิง เนื่องจากหนังสืออ้างอิงของคณะนั้นน้อยไม่ว่าจะเป็นคณะเทคโนโลยีการเกษตร หรือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและหอสมุดกลาง หนังสืออ้างอิงวิชาการเลี้ยงสุกรส่วนมากเป็นหนังสือเก่าและเป็นหนังสือเรื่องราวเดียวกัน พิมพ์ชุดเดียวกัน เป็นส่วนมากการที่จะหาเอกสารหรือหนังสือมาเปรียบเทียบและหาเนื้อหาให้มีความละเอียดมากขึ้นโดยคำนึงถึงความถูกต้อง และไม่ต่องไปค้นหาหนังสือจากที่อื่นเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและเวลา

ดังนั้นทางคณะครุศาสตร์ ช่วยจัดหาหนังสือเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรเพิ่มเติม และผู้แต่งหลาย ๆ อาจารย์ได้เห็นว่า เป็นสิ่งที่ดีสำหรับผู้ที่จะทำปัญหาพิเศษเกี่ยวกับวิชาการเลี้ยงสุกร

๒. ปัญหาเรื่องกล้องถ่ายภาพ เนื่องจากการทำสไลด์จำเป็นต้องใช้กล้องถ่ายรูปที่ค่อนข้างมาตรฐานหรือปรับโฟกัสได้ ซึ่งผู้จัดทำเองก็ไม่มีกล้องที่ดี ซึ่งนั่นว่ามีปัญหาสำหรับการทำสไลด์ซึ่งจะต้องขอหยิบยืมจากผู้อื่น บางครั้งโอกาสที่จะใช้ตรงกันกับเจ้าของก็ทำให้เสียเวลาไป ดังนั้นผู้จัดทำใครขอเสนอให้ทางคณะครุศาสตร์มีกล้องและมีเจ้าหน้าที่ประจำกล้องที่จะช่วยถ่ายทำสไลด์ เพื่อความถูกต้องและรวดเร็วได้ภาพที่สวยงาม พร้อมทั้งเป็นการ

ประหยัดรายจ่ายทางอ้อมด้วย เนื่องจากภาพที่ถ่ายเองจะเสียเป็นส่วนมาก และก็หาโอกาสที่จะถ่ายรูปเก็บนั้นยากเนื่องจากเป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องกัน กว่าจะถ่ายได้อีกครั้งก็ใช้เวลาอีกหลายวัน

ดังนั้นผู้จัดทำขอเสนอข้อแก้ไขให้คณะกรรมการพิจารณาหากต้องและเจ้าหน้าที่คอยบริการการถ่ายภาพสไลด์ เพราะจะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายรวมไปถึงงบประมาณด้วย

๓. ปัญหาเรื่องอุปกรณ์ เนื่องจากทางคณะกรรมการให้เบิกอุปกรณ์เท่าที่คณะมีให้ซึ่งเป็นการจำกัดการใช้อุปกรณ์ของผู้จัดทำซาร์ท ซึ่งเป็นเทคนิคของแต่ละบุคคลที่จะใช้อุปกรณ์ไม่เหมือนกัน ดังนั้น ผู้จัดทำขอเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องการจ่ายค่าอุปกรณ์เป็นจำนวนเงินโดยให้ผู้ใช้อุปกรณ์ไปซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็นจะต้องใช้มากอนแล้วเอาใบเสร็จไปเบิกเงินกับทางคณะกรรมการ เพื่อจะได้นองความต้องการของผู้จัดทำได้และมีประสิทธิภาพดีขึ้นที่ให้เห็นเทคนิคของแต่ละคนที่ทำชุดอุปกรณ์ไม่เหมือนกัน ถ้าหากคณะกรรมการช่วยพิจารณาคำนี้ก็จะเป็ผลดีกับผู้จัดทำเป็นอย่างยิ่ง

๔. ปัญหาเรื่องเงิน ในการทำปัญหาพิเศษโดยเฉพาะการทำสไลด์จำเป็นต้องใช้เงินซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่สุด ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นทั้ง ๓ ประการ ที่สามารถจะแก้ปัญหาคือเงินใช้จ่ายในการเดินทาง เป็นต้นว่าไปเยี่ยมกลุ่มคนอื่นหรือญาติพี่น้องก็ต้องใช้เงินหรือไปค้นคว้าเอกสารก็ต้องใช้เงินเกี่ยวกับการทำปัญหาพิเศษทั้งสิ้น ด้วยเหตุดังกล่าวผู้จัดทำขอเสนอแนะให้ทางคณะกรรมการให้เงินสำหรับผู้ทำปัญหาพิเศษโดยอยู่ในวงเงินที่ผู้ทำปัญหาพิเศษนำหลักฐานเช่น ใบเสร็จมาขอเบิกเงินจากทางคณะได้ ก็จะช่วยให้ลดปัญหาเรื่องเงินไปได้บ้าง

บรรณานุกรม

ดวลย์ วรรณกุล. การจัดการฟาร์มเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสุกรพันธุ์. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์สามเจริญพานิช, ๒๕๒๖.

สุชีพ รัตนสาร. คู่มือปฏิบัติการเลี้ยงสุกร. กรุงเทพฯ : เทพพิทักษ์การพิมพ์, ๒๕๒๐.

สุวิทย์ เทียรทอง. หลักการเลี้ยงสุกร. พระนครศรีอยุธยา, วิทยาลัยครุภาควิชาเกษตร.
ศาสตร์, ๒๕๒๖.

อาชีวศึกษา, กรม. หน่วยศึกษานันทัน การดูแลแม่และลูกสุกร. กรุงเทพฯ : ประเสริฐ
การพิมพ์, ๒๕๑๑.

**Baker, James K. and Juergensen Elwood M. Approved practice in
Swine Production. Illinois : The Interstates Printers
& Publisher, Inc, 1971.**

**J.H.conrad etal. Swine Production. New York : Mc Graw Hill Book
company Inc, 1982.**

**Pond, W.G. and J.H. Mamer, Swine Production in Temperate and
Tropical Environment. San Francisco : W.H. Freeman and
company, 1970.**